

Akik a IV-es szállítóaknát építették

Az aknamélyítők

Aknamélyítők — baráberok — nemrégiben még külön rangot jelentettek a szakmában, szerencsésje volt, ha valakit felvettek közéjük. A bányászszakma elitjét, krémjét képviselték. Kétúton munkásokat, jó bányászokat és építő szakembereket jelentett e név. Ma már talán elmosódtak a különbségek a bányász-társadalomban, de a IV-es szállítóaknát mélyítő Horváth szocialista brigádban zömmel tapasztalt és szorgalmas aknamélyítő bányászok dolgoztak.

Horváth István brigádevető (becenevén a Puc-ka) emlékezik vissza az ország legmélyebb aknájának mélyítésére. Röviden így summázza véleményét: — Kitűnő bemélyítő berendezéseink voltak, jó kiszolgálás, rengeteg küzködés a vízzel, nagyon nehéz munkarend, nagy „hajítás”, de nagyon szép emlékem maradt, büszke leszek rá, amíg élek.

A mondat utolsó fele üti meg különösen a fülemet és rákérdezek: az aknamélyítés, az más — mondja. — El nem mennék fejtsébe, miért dolgoznak azok, hogy fél év múlva összedőljön az egész? Igaz, jó pénz keresnek ott is — és elmosolyodik, majd folytatja. — Űlök a buszon és hallom, hogy ismeretlen emberek beszélgetnek a IV-es szállítóaknáról, olvasok róla az újságokban, hallok róla a rádióban — ilyenkor arra gondolni, hogy ezt mi (én is) csináltuk — el sem tudom mondani, milyen egyszerű érzés.

Mit értenek a nehéz munkarenden?

Szatnik Antal csapatvezető vágja, a mi elnevezéseink szerint szakvezető vágja. — Ot napon át dolgoztunk, napi nyolc órát, majd ezt két nap pihenés követte. Nem volt se vasárnap, se ünnep. A pihenőnap viszont csak kéthavonként esett szombat, vasárnapra. A rokonok, ismerősök, barátok mind elmaradoztak tőlünk ezen évek alatt. Ha jöttek, nem voltunk otthon, a látogatósaikat nem adtuk vissza. Az viszont igaz, szépen kerestünk „ott fenn”. Mondták is a szovjet tanácsadók, akik a tőlük vásárolt mélyítő berendezések kezelésére betanítottak bennünket — náluk egy ilyen akna megkezdésekor megmondják a legénységnek: lenn a talpon „mindenkit egy kocsi vár”. Persze úgy értették, hogy mindenki megtud keresni egy kocsira való.

Bédi Károly csapatvezető a cementálásról beszél. — Annyira vizes lett az akna a 270. métertől, hogy nem győzték a szivattyúk a vizet. Csak cementálással tudtunk előre haladni. Ilyenkor három-négy méter vastag cementdugót készítettünk a talpon. Ez elzárja az alulról jövő vizet. Majd ezt és az alatta levő kőzetet 30–40 méteres lyukakkal megfúrjuk és cementet nyomatunk a kőzetet adó repedéseibe. Ezután következett a cementált szakasz mélyítése. Aztán kezdődött előlről, ez így ment a hatszázadik méterig.

Ujból Horváthot kértem a brigádról, mit csinálnak most?

— A III-as üzemben vakaknát mélyítettünk, de kissé megváltozott az „összeállításunk”. Béres Gyuri elment tőlünk, ott maradt aknavájárnak. Farkas Lajos segített tolni a hóban elakadt autóbuzst és

közben beléjük csúszott egy másik autó. Lajos a két kocsi közé szorult. Most rokkant, nyugdíjas. Mind a kettő csapatvezető volt. Bédi Karcsi és Harsányi Pista átmentek Bakonyára az ott készülő vakaknát mélyítik. A többiek jórészt itt vannak velem, a III-as üzemnél. Ott 72 méter volt a legjobb hónapunkban, itt meg 30 méter. Hiába, mások a berendezések! Szeretnénk még egy ilyen nagy aknát mélyíteni modern, nagyteljesítményű gépekkel. Ugy hallom, talán lesz rá lehetőségünk?!

A szerelők

A VERTESZ pécsi szerelő részlege 16 év óta dolgozik urán területen. A részleg vezetője 15 éve Gyula László. Dolgozott minden jelentős létesítményünk elektromos energia ellátásán. Szívesen beszél a IV-es üzemben végzett munkáikról.

— Az üzem építésének kezdetétől ott voltunk mi is — mondja.

— Öt mezős, 35 kV-os és 32 mezős 6 kV-os trafó állomás szerelését végeztük, a berendezéseket központi üzemünk gyártotta. Nagy munka volt. Csak egy példa: A szekunder kör ellenőrzése több ezer vezeték, egyedenkénti ellenőrzését — lámpázását — jelentette.

Részlegünk általában 20 fős, de a tavalyi beindulás előtti hajrában — a szállítógépek és a jelzőberendezés szerelésére gondoltunk — 60 fő dolgozott fenn a szállítóaknánál. Ez is kevés volt. 20 fő egy hónap alatt 1000 túlórárt teljesített.

Itt kapcsolódik beszélgetésünkbe Valyon Zoltán csoportvezető, erre az időre emlékezve.

— Az akna szállítógépszerelésének nagy időpontja a „forgatás”, amikor a gép először mozdul. Olyan ez, mint a bányászokban egy lyukasztás. Tudjuk, hogy van még utána is munka, de már lyukas, illetve forog. E pillanat bekövetkezéséhez szükséges, hogy jócskán készen legyenek mind a gépszerelők, mind a villanyszerelők — vagyis mi. Pár nappal a forgatás előtt mind a két társaság kijelentette, hogy ők készen vannak csak a másik fél nem. Végül szembesítés következett mindkét fél jelenlétével. A hatalmas Koepe-tárcsában benn álló és ott dolgozó gépszerelő még ott is azt hangoztatta: „ugyan kérem, tőlünk akár ebben a pillanatban lehet forgatni!”

Az Országos Bányagépgyártó Vállalat (OBV) vezető szerelője Kondi. A telefonba is így mutatkozik be, így ismerik vállalatunk minden üzemében, hisz mind a négy üzemnél szerelt már szállító gépet. Ha az igazi nevével mondanák — Varga Konrád — sokan gondolkodnának, ki lehet az? Viszont, ha így hallják — Kondi — felderül-

nek az arcok, így sokan megismerték őt — sőt megszerették. Jó munkás, kitűnő szakember és vidám humoros természetű. — Így vagyunk az OBV többi nálunk dolgozó munkásával is. Ők is szeretnek itt — a mi területünkön dolgozni. Kölcsönösen elismerjük és értékeljük egymás munkáját.

Ezt bizonyítja az a rövid kis beszélgetés, melyet Luca Péterrel folytattam egyik alkalommal — nem ezen cikk érdekében.

Vastag szemüvege mögül ravaszosan tekint fel érdeklődésemre és mondja: — Tetszik tudni, nehéz nekünk a maguk gépészeti vezetőjével dolgozni. (Tarr M. és Eisner B. elvtársakról van szó.) Miért, mi a baj velük? — kérdelem meg-hökkenve. — Az, hogy nagyon értenek hozzá és az ilyeneknek nehéz megmagyarázni valamit, amíg az nem tökéletes — mondja és tovább dolgozik a fém beállításán.

Nemes Pál vezető szerelő és brigádja az aknarakodókat szerelte, vele dolgozott Tóth Árpád is. Munkájuk dicsérete helyett csak ennyit: meg kell nézni az elkészült rakodókat.

Beko Zoltán 1952 óta dolgozik az OBV-nél, végig járta már az összes Pécs környéki bányát. Szereti és tudja is csinálni a szép és precíz munkát — mondják róla nem egészen „szép és precíz” fogalmazásban. Vagy a csendes, halkszavú, de annál szorgalmasabb Merk Józsi bácsiról beszéljünk? Ők dolgoztak, többek között a IV-es üzemnél, már akkor, amikor lavóról kellett mosakodni és bográcsban melegíteni a vizet. A mélyítés gépeit, vitlát is ők szerelték már, de a végleges szállító gépeket is. Nekik is új volt ez. Négykötéses gépet még nem szereltek eddig. Ez természetes, hisz az országban ilyen nagyságban ezek az első ilyen szállító gépek.

Tavaly, a gépszerelés, „forgatás”, kötélfűzés idején három műszakban ment a munka, a vezető szerelők ésműszakiak gumimatracokat vittek ki maguknak és, ha volt rá idő ledőltek aludni pár órára, de ott voltak állandóan. Valamennyien rengeteget dolgoztak ekkor. Talán megérte anyagilag is, de nem csak ez a lényeg. (Itt a hangsúly a nem csak-on van), ezt a Kondi így fogalmazza: — mikor feljött valaki a gépházba „bámészkodni”, akkor néztem az illető arcát, és azon csak a csodálkozás és az elismerés látszott. Tiszteletet ébresztett benne a szinte mérhetetlenül nagy gépmonstrum. És ezt az óriási és bonyolult, de hasznos masinát mi csináljuk. Hát nem nagyszerű érzés!

A beszélgetések összege-zéseként mi az üzemelők is csak annyit mondhatunk: nagyszerű bányát adtak át nekünk az építők, szerelők.

Köszönjük munkájukat!

Gábor Mihály

Lényeges időmegtakarítással

Korszerű technológiák alkalmazása a petőci IV. bányüzemnél

Az ezer adagos konyha 1972. július 1-től üzemel, a többi létesítmény a bányásznap előtt kerül átadásra — nyilatkoztak a II/3 építészvezetőség dolgozói 1972. július 10-én.

A közel 70 millió forint összértéket képviselő nagy beruházás kivitelezését 1968 őszén kezdte meg az építészvezetőség dolgozói. A trafó épület és a kábelhíd-alagút elkészülte után következett az aknatorony és a hozzá kapcsolódó E-D-i aknaház építése. Ez a létesítmény 27 millió forintba került. Természetesen ilyen nagyságrendű teljesítmény elkészítése a mai viszonyok között elképzelhetetlen korszerű technológiák alkalmazása nélkül. A 20x15 méter alapterületű, 55 m-ter magas, monolit vasbeton aknatorony hagyományos szaluzással való elkészítése — még megbecsülni is nehéz mennyi időt vett volna igénybe, ha nem siet az építők segítsé-

gére egy korszerű technológiai megoldás, a csúszószalu. Ennek a technológiának alkalmazásával a fentiekben leírt aknatorony szerkezeti falainak elkészítése 1969. október 6-tól 1969. november 22-ig, tehát jó másfél hónapig tartott.

A téglalap alaprajzú aknatoronyt csúszószaluzsalus technológiával jóval nehezebb volt megépíteni, mint egy hasonló nagyságrendű kör alaprajzú tornyot, vagy silót, részben az alaprajzi kontúrok, részben a csúszós közben elhelyezett bonyolult vasszerkezetek és bonyolult lyukkihagyások miatt.

A torony 12 darab fődemet csúszás közben kihagyott lyukak és tuskézés segítségével utólag monolitikusan készítették el, mindössze 5 hónap alatt. A létesítmény építésénél rengeteg nehézség és bonyolult műszaki megoldás hátráltatta az építőkét, mégis

a körülbelül 7 hónapos szerkezet építés a hagyományos technológiához képest óriási időnyerést jelentett.

Az aknatoronyból egy nyaktagon keresztül közelíthető meg a négyzetes, közel 500 dolgozó számára kényelmes fürdést és öltöztető biztosító fekete-fehér rendszerű fürdő épület.

Ez a létesítmény a nehéz fizikai munkát végző bányászok jobb szociális körülményeit hivatott biztosítani. Az épület szintén korszerű technológiával, univáz-szerkezettel, előregyártott parapet-elemek alkalmazásával készült. A már üzemelő 1000 adagos konyha is előregyártott vázszerkezetből, tehát korszerű technológiával épült.

(Átvéve a Baranyai Építők című üzemi lap júliusi számából.)

Csak hibátlanul lehetett dolgozni

Nyolc éve, hogy elkezdődtek a IV-es bányüzem lég- és szállítóaknáinak mélyítési munkái. Mire megépült a 876 méteres mélységű lég- és az 1146 méter mélységű szállítóakna, sokszor kellett a geodézia és a bányamérés egészen speciális feladataival is megbírkóznunk. Ilyen munkák Magyarországon nem nagyon folytak még, nem mehettünk tapasztalatserére máshová.

Az évek folyamán jó összhangban tudtunk dolgozni az aknamélyítőkkel, az üzem gyorsvágathajtó csapataival, műszaki dolgozóival és más kivitelező vállalatokkal. Ezek szubjektív feltételei voltak annak, hogy a nagy pontosságot igénylő lyukasztási munkák és az aknák, aknatoronyok szerelési munkái kellő (sokszor szélső!) pontosságúak legyenek.

A nyolc év bányamérési munkáit a helyen még felsorolni sem lehetne, így közülük egyet említenék, a IV-es szállítóakna szerelését. Közel fél évig tartott. Négy szak dolgozott folyamatosan. Az alkalmazható szerelési technológia olyan volt, hogy csak hibátlanul volt szabad dolgozni. (Ha hibát követ el a kollektíva, nincs mód a javításra — hangzott.) Ugy kellett mérni, számolni, beállítani a szerkezeteket (huzatban, hideg vason állva, mínusz 20 C fokos hidegben, vagy közel 40 C fokos hőségben, zuhogó vízben stb.) és ellenőrizni a szerelést, hogy az aknaveték függőlegességénél az aknaszerelvények egész hosszában ne lépjük túl a ±0,5 cm eltérést.

A segítőkézség nagyszerű példát nyújtottak a bányászoknak. Például a közel fél éves szerelési munkákhoz egy-egy fiatal bányamérnököt adtak kölcsönbe. Így a bányamérési osztály dolgozói, kiegészítve az üzemektől kapott mérnökökkel, szakonként ketten végezték az aknamélyítőkkel közösen a munkapad, a fúrószablonok, a tartóvasak, a kaszvetékek pontos beállítását, szerelését. Igen kis helyen

10–10 ember dolgozott együtt a munkapadokon. Több mint 1000 tonna vasat kellett így a helyére illeszteni, és örvendetes, hogy baleset nem történt. Említést érdemel a jó szervezettség is. Késéssel vetették át az aknát a szerelésre, de azt három héttel a tervezett határidő előtt átadták. Az egyes szakok mérési vezetői voltak: Schwarcz Dénes technikus, Barcs László, Ónody Béla a bányamérési osztály dolgozó és Ulrich Károly (II. üzem) mérnökök. Az aknatorony szerelvényeinek, berendezéseinek összhangban kellett lenniük az aknabeli szerelvényekkel. Ezeknek (gépek, kötélidobok, kötélkorongok stb.), továbbá a kapcsolódó külszíni és bányabeli létesítményeknek a mérési, beállítási munkáit Schwarcz Dénes technikus és brigádja: Kósa Rudolf, Lipcsei János és Arató Csaba szakmunkások, a bányamérési osztály dolgozói végezték.

A Miskolci Egyetem Bá-

nyagéptani Tanszéke egy ez év márciusi kutatási zárójelentésben ezt írja: „a vizsgált kaszvetékek igen jó beépítésű.” Ennél nagyobb dicséret csak az lehet, ha jól is fog a gyakorlatban vizsgálni, működni.

Míg idáig eljutottunk, sok tízezer mérést, számítást kellett nagyon gondosan elvégezni, ott lenni a kivitelezéskor, segíteni és ellenőrizni a beépítéseket. Komoly és nehéz munka volt, szakmailag viszont nagyon érdekes és szép. Reméljük, jól is fog az akna működni. Az eddigi mérések — ezt bizonyítják. Örülünk, ha nem is látványos tevékenységgel, de nem lényegtelen és nagyon is lelkiismeretes mérési, számítási munkáinkkal hozzájárulhattunk e nagyszerű létesítménysor megvalósításához. A szakmai eredmények mellett jó érzés volt együtt dolgozni a hozzáértő, dolgozó, okos emberekkel, akikkel munkánk kapcsán találkoztunk.

Jobb József

Pályázat, kutatóknak

Vállalatunknál 12 dolgozó rendelkezik valamilyen tudományos fokozattal (tudományok doktora, kandidátus). Igen sok a tudományos fokozattal nem rendelkező kutatók száma is, akik komoly tudományos tevékenységet folytatnak. Különösen őket érdekelheti a Magyar Tudományos Akadémia pécsi bizottságának nemrég kiadott pályázati felhívása. A bizottság szem előtt tartva a Dél-Dunántúli tudományos fejlődését, nagy figyelmet kíván szentelni a fiatal tudományos erők támogatására, kezdeti eredmények felkarolására és publikálására. Ezért határozták el a pályázat kiírását. A pályázat 42 témakörében több olyan is van, amely közvetlen kapcsolódik vállalati tevékenységünkhöz is. Ezekből kiemelhetjük a követeket:

1. Bányaeegészségügy (szén, uránium, olaj).
2. A magas nyomás és hőmérséklet mellett alkalmazható rétegkezelési módszerek.
3. Geofizikai módszerek alkalmazása a bányászásban.
4. A rutin pormérési módszerek szerepe a munkahelyi porártalmak egészségügyi megítélésében.
5. Felszíni vizek kémiai és biológiai szennyezettségének vizsgálata, különös tekintettel a vízhasznosítási célú tározókra.
6. Az egyedi ritkaörmékek szennyezőinek korszerű analitikai meghatározásai (a szobajöhött szennyezők meghatározásainak áttekintése az utóbbi tíz év irodalmi tükrében, különös tekintettel a kérdéses szennyezők különféle koncentráció értékeknél történő meghatározására).
7. Komplexképző reagensek vizsgálata és alkalmazása az analitikai kémiában, illetve kémiai technológiában.
8. Korszerű differenciál termikus analitikai módszerek a bányászati egyik ágában.

A pályázat Jellés, és benyújtásának határideje: 1973. március 15. Bővebb felvilágosítást az MTA pécsi bizottsága (Pécs, Jurisica M. u. 38.) ad.

J. K.

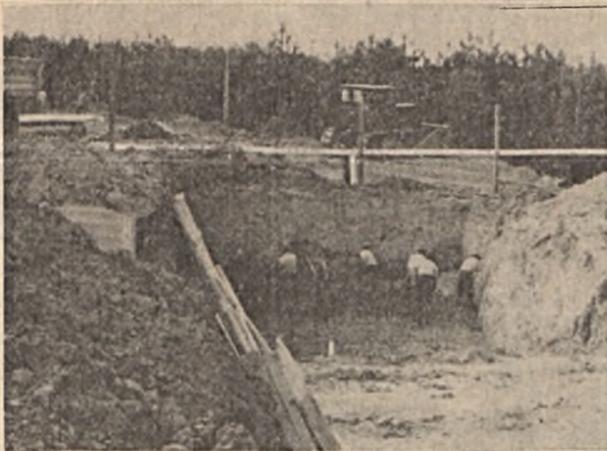
Az első kapavágástól a befejezésig

Egy nyomon járható út a légaknához

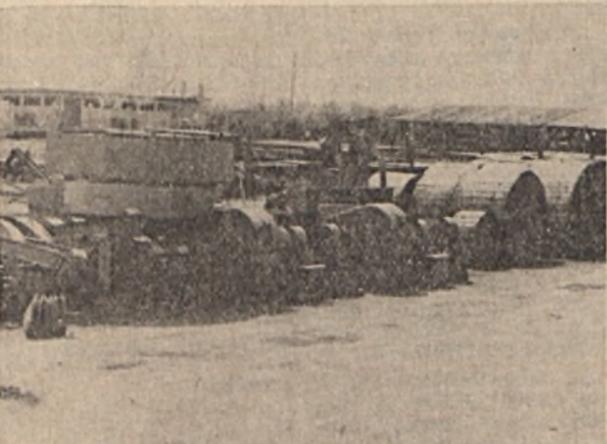
Segít a gép

Az első méternél

Ellenőrző mérések

Érkeznek a gépek a II-es rakodóra

Kezdetől az élenjárók között

Egy bányauzem létesítéséhez hosszú évekre van szükség. Rengeteg munka mikor a hatalmas beruházás elkezdődik törleszteni a bele fektetett összeget, energiát, munkát. Így volt ez a vállalat legújabb létesítménye esetében is. A kezdeti lépésekről beszélgettem Tanca József csapatvezető vajúrral, a 21-es szocialista brigád vezetőjével.

A csapat története korábbra nyúlik vissza az üzem történeténél. Még 1965-ben alakult meg a III-as bányauzem gyorsvágathajtó csapataként, Hadnagy József vajúr vezetésével. Mint gyorsvágathajtók, itt érték el vágathajtásban 246,5 méteres havi teljesítményükkel országos rekordot. Bár a későbbiek során ilyen teljesítményt nem értek el, állandó ki-magasló teljesítményeikre vállalati szinten is magukra hívták a figyelmet. Mikor a IV-es bányauzem eljutott odáig, hogy a főszállítógátok kihajtását meg lehetett kezdeni, a vállalatvezetés választása rájuk esett. Így jött át az akkor 40-46 fős, komplett kollektíva, felügyeletével együtt a IV-es üzemhez.

1967. január elején az 1-es csapat néven megkezdtek a 400-as szinti főszállítógát kihajtását és ezzel megindult a IV-es bányauzem feltárása.

Mint a IV-es bányauzem úttörői, a III-as üzemi megszokott körülmények után, hogyan tudtak beilleszkedni az új környezetbe?

— Vágatot hajtottunk a K-i táróban, azt kellett hajtani itt is. A kőzetviszonyok is hasonlóak voltak, ami furcsa volt és meg kellett szokni valamennyiünknek, a durrogó, ropogó kőzetet. Ez a K-i táróban nem volt. De aztán megszoktuk ezt is. Két hónap után belezökentünk a munkába, a későbbiek során a teljesítményekkel nem volt probléma.

Mi volt az első tervfeladat, amit végre kellett hajtaniuk?

— A 4-es szinti főszállítógátot kellett kihajtaniunk légaknától a szállítóaknára való lyukasztásig.

A K-i táróban 3 szakban dolgoztunk 17 fővel, havi 120-130 méter teljesítménnyel. Itt jóval nagyobb havi teljesítményt kellett elérnünk, hogy a feltárási tervnek megfelelően végezzük a munkát. Három szak helyett négy szakos műszakra tértünk át. A teljesítmények növelése érdekében, a fűrészi és rakodási idő lerövidítése végett egyidőben több fűrészkalapáccsal való fűrészt, illetve két rakodógéppel való rakodást alkalmaztunk. Így tudtuk teljesíteni a tervet. Teljesítményeink elérését nem utolsó sorban biztosította az összeszokottság, ami a kollektívában megvolt.

A brigádnaplót forgatva megállapítható, hogy a még III-as üzemben alakult törzsgárda tagjai, 1-2 kivétellel, ma is ugyanazok. Annyi változás történt csupán, hogy az akkori nagy létszámú brigádból Adrián Dezső vezetésével külön csapat alakult, és Hadnagy József brigádvezető, saját kérésére, más munkaterületre került. A brigádnapló hűen tükrözi a brigád életét. 1967-ben teljesítményük 10 hónapon át 180 fm/hó volt. 1967 júniusában Z3-as szelvényű vágatban 203,5 méterrel rekordot értek el. Évi átlagteljesítményük 1967-ben 125,8 százalék volt, amit a következő években is elértek, sőt túlhaladtak. Kimagasló teljesítményükért a vállalatvezetés részéről jutalomban és igazgatói dicséretben részesültek. Minden csapattag egyéni vállalását teljesítette.

A vállalások a szocialista brigádmozgalom hármasszavának megfelelően kerültek megtételre és ami több — megvalósításra. A brigád 1963-tól minden évben teljesítette a Szocialista brigád cím feltételeit.

Brigádeletük kollektív szellemét tükrözik a családi estek, kirándulások, mozi- és színházlátogatások, amikor egy munkásiker, vagy egy kitüntetés után a család is együtt örült a brigád tagjaival, a kitüntetéssel.

Szőke József szállítási körlet vezető és Bogyai Ferenc I-es körlet vezető helyettes együtt került át felügyeletként a csapattal a III-as üzemből. Elmondják, hogy a csapaton a munkamorál rendkívül jó volt. Nagyon összeszokott, szinte egymás gondolatát is ismerő gárda, közöttük igazolatlan műszakmúlasztásra nem volt példa. Szőke elvtárs elmondja, hogy brigádgülyéseik termelési tanácskozás értékűek voltak, volt értelmük és eredményük. Az új bevezetésétől soha nem idegenkedtek. A csapat nevéhez fűződik a robbantás technológiában a 9 lyukú henge-

res betörés kikísérletezése, a dalamit műanyagműveléses fűtőcsavaros biztosítás, expondált hálóval, hullámlemez bélelés, andó robbantóanyag használatának bevezetése stb.

E nagymúltú, úttörő csapat ma is az élenjáró csapatok közé tartozik. Kiérdemelték, hogy nevüket a XXII. bányásznapon külön is felsoroljuk. Ezúton is köszöntjük Tanca József csv., Gaál Lajos, Király Imre, Bozó Dezső szakvezető, Achim Mátyás, Berek János, Papp Ferenc, Gödrei Ferenc, Abai Sándor v., Marsi István, Strachura Vince, Láng István, Rác Imre, Gyurka László sv. és Madarász József, Németh Géza, Budafalvi Vincze elvtársakat. Erőt, egészséget, valamint további munkasikereket kívánunk mindannyiuknak.

Györkös József

Kooperáció a IV-es üzemmél

Zakolatva közeleg a hosszú szerelvénnyel. A váltó automatikusan átvált, s az ércel megrakott csillelesor gurul tovább. Néhány másodperc múlva csak a jelzőlámpa pislogó fénye és a mozdony hátsó reflektora látszik. Folyik a IV-es üzemben kitermelt érc szállítása a III-as üzemi táron keresztül.

Egy vállalat kebelén belül az üzemek, üzemszek között jól megszervezett kooperációra van szükség ahhoz, hogy biztosítani lehessen a zökkenőmentes munkamozgást. Ilyen kooperáció eredménye többek között az is, hogy a IV-es üzem kitermelt ércét a III-as üzemi táron keresztül hozzák felszínre. Az eredeti elképzelések szerint a meddő anyagot aknaszállítással hozzák majd fel, ez azonban még nincs megoldva. Így a meddő is az érc útvonalán kerül rendeltetési helyére. Ebből kifolyólag a szállítással foglalkozó dolgozók komoly erőfeszítésére, jó hozzáállására van szükség ahhoz, hogy e megnövekedett feladatokat teljesíteni tudják.

Mező István elvtárs, a szállítási üzemegység vezetője mondja: — Az anyag fogadására felkészültünk. Ennek jegyében 1970-ben megtörtént a 33 kilogrammos vasúti pálya kiépítése. A külszíni döntőnél is elkészült egy új buktató, s az ötös döntő megépítésével együtt a többi külszíni berendezésnél is rekonstrukciót hajtottunk végre.

Külön dicséret illeti a szállítási üzemegységet, mivel a megszorított munkát többletlétszám nélkül látja el — tartósan jól. Természetesen ez nem ment zökkenők nélkül. A szubjektív feltételek biztosításán kívül szükség volt a jó munkaszervezésre, műszaki fejlesztésre: korszerűbb, nagyobb teljesítményű mozdonyok beszerzésére, automatizálásra (mozdonyból állíthatók a váltók). Új prémiumrendszert vezettek be, mely nagyobb teljesítmények elérésére ösztönöz. A szállítási üzemegység valamennyi

munkacsoportja nap, mint nap élő kapcsolatban van a IV-es üzemmél. A szállítók, a vasútépítők, a csillejavítók, a mozdonyjavító műhely dolgozói, s a fatéren szorgoskodók is. Az utóbbiak Győri Sándor irányításával éppen bányafát készítenek elő a IV-es üzemnek.

— Igyekszünk úgy dolgozni, hogy ne legyen fennakadás — mondják. Csurog róluk a veríték, de nincs megállás. Menet közben beszélnek a problémákról is:

— Csak azt kérjük a petőciektől, hogy folyamatosan küldjék a fakocsikat, és gondosabban ügyeljének arra, hogy minél kevesebb legyen az olyan csille, amiben nagy kövek vannak, mert ez nagyban hátráltat bennünket.

Most is két petőci csatlós, izzadva töri a követ a csillében. Ezt bizony egy kis jóakarattal meg lehetne spórolni! És a szétnyomott csillék sem álnának pillanatnyilag „rokkantan” a mellékvágányon...

Mező elvtárs készségesen bevezetett a szállítás fontos feladatának rejtelmeibe. Beszélgetésünk alkalmával a további tervekről is szó esett. Ekkor ismerem meg azt a javaslatát, mely szerint meg lehetne oldani a IV-es üzem összes anyagának a kiszállítását a táron keresztül, különösebb befektetés nélkül — a jelenlegi létszámmal. Érdeklődésemre elmondotta, hogy a javaslat elfogadása esetén csak a létszám területén évi 600 000 forint megtakarítást lehetne elérni. Nem vaevok illetékes annak eldöntésére, hogy ez a felvetés egyértelműen csak a jót tartalmazza-e, de mint megvalósítható szervezési elképzelés — tetszetős.

A hallottakból és tapasztaltakból adódik a következtetés: a szállítási üzemegység mindent elkövet, hogy a nagy jövő előtt álló, új IV-es üzem igényeit a legmesszebbmenőkig ki-elégítse, s hozzásegítse az üzemi kollektívát az egyre sebb sikerek eléréséhez.

Herendi István

Az elkészült aknatorony

Kommunisták a IV-es üzemért

Petőc, pár évvel ezelőtt még ismeretlen, hegyek közé zárt, pár régi parasztházból álló kis település volt. Ma itt üzemel a MÉV IV-es sz. bányauzem, Közép-Európa egyik legmélyebb, modern aknájával.

Amíg az üzem eljutott ideig, számos politikai, gazdasági feladatot kellett megoldani, rendkívül sok nehézséggel kellett megküzdeni. Ebből a munkából hathatósan vette ki részét a tömegszervezetekkel együtt az üzem pártalapszervezete, amelynek tagjai, ha kellett agitáltak, szerveztek, mozgósítottak, élen jártak a feladatok végrehajtásában.

A IV-es bányauzem élete tulajdonképpen 1967. január 12-én kezdődött a 4-es szinti főszállítótávágat hajtásának megkezdésével. Ekkor az üzem összlétszáma alig valamivel haladta meg a száz főt. Párttagok voltak a dolgozók között, de üzemi pártszervezet még nem volt. Ki-ki előző üzemének pártszervezetéhez tartozott. A IV-es bányauzem előtt álló perspektivikus feladatok megoldása politikai és gazdasági téren egyaránt szükségszerűen követelte meg az MSZMP üzemi pártszervezet létrehozását. A vállalati pártbizottság állásfoglalása alapján 1967. január 25-én az üzem kommunisztái alakuló gyűlésre jöttek össze, a központi irodaház tanácstermében. Ezen a napon alakult meg az üzem pártszervezete 28 taggal.

Az új pártszervezetnek bőven akadt tennivalója. Segítség kellett nyújtani a tömegszervezetek (szakszervezet, KISZ), szocialista brigádok szervezésében, létrehozásában. A párttagoknak szervezeti problémáik mellett komoly erőt kellett összpontosítani a gazdasági feladatokra való mozgósításra. A munkafegyelmén, személyes példamutatással segítettek az üzemvezetés komoly és felelősségteljes munkáját.

1967-ben a 4-es, 7-es, 1-es szinti főszállítótávágatok és a 4/1-es sikló kihajtása létkérdés volt. A pártszervezet aktív segítséget nyújtott a gyorsvágathajtó csapatok szervezéséhez, és akkor még kis létszáma ellenére, tagjait úgy igyekezett megosztani, hogy minden szakban, minden termelő brigádban, legalább egy-két kommunista legyen.

Ezzel a szervezéssel tudta levinni és érvényesíteni a párt határozatait és irányvonalát a dolgozók közé.

A pártszervezet munkáját rendkívül megnehezítette az a körülmény, hogy nem volt helyisége. A petőci kis tanyai házakból kialakított ideiglenes irodákban nem volt hely taggyűlések, pártnapok, pártoktatások megtartására, feladataik megbeszélésére.

Az alapszervezet öntudatos kommunisztái áthidalták ezt a nehézséget is. A Ságvári Endre Művelődési Házban utaztak, műszak után, és nem volt példa arra, hogy hiányzás miatt egyetlen rendezvényt is el kellett volna halasztaniuk.

Az üzem fejlődésével párhuzamosan fejlődött az alapszervezet is. Az 1970-es választásokkal új szakasz kezdődött az alap-

szervezet életében. Ekkor már eldőltött tény volt az I.—IV-es üzemek összevonásának időpontja. A választások előtt az alapszervezet közvetlenül a vállalati pártbizottsághoz, a választások után pedig, a már I.—IV-es üzemek által közösen választott pártbizottsághoz tartozott.

Fő feladatává vált a két üzem összevonásának előkészítése. Az agitációt egyrészt a műszaki, másrészt a fizikai dolgozók megnyugtására kellett irányítani. A politikai felvilágosító munka ösztönösen felárta a dolgozók előtt a várható nehézségeket (közvetkéménység, klímaviszonyok, többlet-utazás stb.). Ugyanakkor fel kellett lépni a reális helyzet megismerésére, a problémákat el-távolító, így a dolgozókat elriasztó nézetekkel szemben (kibírhatatlan meleg, rossz levegő, családtól való távollét, több órás meghosszabbodása stb.).

A felköltözés technikai lebonyolítása az üzemvezetés és műszakiak részéről rendkívül szervező munkát, a fizikai dolgozók részéről pedig fegyelmezett végrehajtást követelt meg. Még ezt megelőzően, a felköltöző dolgozókkal meg kellett ismertetni a IV-es üzemi munkakörülményeket.

A létszám fokozatos növekedésével egy ideig mostohábbak lettek a körülmények a dolgozók elhelyezésével, étkeztetésével, közlekedésével stb. kapcsolatban. Az ideiglenes létesítmények egyre inkább szűkeknek bizonyultak. Meg kellett értetni a dolgozókkal, hogy az átmeneti állapot szülte mostoha kö-

rülmények megszűnnek, ha a tervezett létesítmények felépülnek.

A két üzem összevonása nem ment simán. Nagyon sok előre látott és nem látott problémával kellett szembenézni (vízhiány, buszkiaradások stb.). Az üzemvezetésnek a pártszervezet segítségével, a vállalat vezetéssel karöltve sikerült nagyobb megrázkódtatás nélkül az I.—IV-es üzemek összevonását a célkitűzésnek megfelelően végrehajtani.

A IV-es üzem alapszervezete 1971 decemberéig funkcionált Nagy László alapszervezeti titkár vezetésével, aki egyben az üzem energetikusi feladatait is ellátta.

Nagy elvtárs, felelős gazdasági funkciója mellett, hallatlanul sok energiát fordított az alapszervezet munkájára. Személyében olyan titkár állt az alapszervezet élén, aki időt, fáradságot nem kímélve sikeresen tudta mozgósítani a kommunisztákat a sokszor rendkívül bonyolult feladatok megoldására.

1971 decemberében a IV-es körlet alapszervezetének létrejöttével a IV-es üzemi alapszervezet megszűnt. Ma már a IV-es üzem pártbizottságának irányítása alatt hat alapszervezet funkcionál. Szinte minden önálló gazdasági egységnek külön alapszervezete van. Az üzem fejlődését törvényszerűen követő fejlődés ez. A megnövekedett gazdasági feladatok végrehajtása során a gazdasági vezetés egyre fokozottabban igényli a párt irányítását és segítségét. A kommuniszták pedig megtisztelő feladatuknak tekintik, hogy a munkában, a harcban éljenek, példát mutassanak.

Gy. J.

A legszebb bányásznap

Egy szocialista brigádvezetők tanácskozásán csodálkoztak el rajta, és kérdezték meg tőle: „Maga az a Kossuth-bányai Nagy Dezső? ... Mi úgy gondoltuk, hogy az egy nagy, erős ember...” Ő pedig csak mosolygott a csodálkozóknak, hisz nem először fordult elő ez vele élete során. Mert ugye, hiába a közmondás: kicsi a bors, de erős! Az emberekben úgy tudatosult, aki nagy dolgokat képes véghez vinni, annak okvetlenül nagyon magasnak, széles vállúnak és nagyon-nagyon erősnek is kell lenni. S jóllehet, neki még a 170 centiméterért is ágaskodnia kell, az alig-alig elképzelhető teljesítményeket, és az érték kijáró elismerést senki sem vitatja. Illetve van egy ember: Ő maga.

Húsz éve dolgozik egy munkahelyen, a Kossuth-bányán. E két évtized alatt annyi szentet fejtett, om-lasztott, hogy, ha össze akarnák számolni, féltucat versenyfelelős is beleizzadna. Am, ha a munkája kerül szóba, azonnal közbeszól: „Egyáltalán nem csak az én érdemem! Nagyon is benne van abban valamennyi mai és volt munkatársam, hisz nélkülük, segítségük nélkül semmire sem mentem volna. Talán még a szerencsét is hozzáadhatom, mert aligha lehet elhinni, hogy többször is előfordulhat az ember életében az a nagy, ritka eset, mikor egyetértő emberek kerülnek egymás mellé, s úgy érzem, nekem ez megadott.”

— Jó, jó, de a kitüntetések ön kapta! — próbálok bizonygatni.

Legyint.

— Kaphatta volna más is... de talán mások is. Hogy rám esett a választás, természetesen nem utasítottam vissza. Minden esetre egy pillanatra meglepődtem. Tudja, velem együtt nagyon sokan úgy

gondolkodtak és gondolkodnak most is: ha már ott vagyunk, akkor tegyünk is valamit... Csak, hogy ez nem mindig úgy sikerül, ahogy szeretnénk.

Szétárja kezét.

— No, de ez már csak így szokott lenni.

— Siker? Nagyon kevesen mondhatják el, hogy egymást követő két évben olyan magas kitüntéseket kapjanak, mint ön. Hisz 1964-ben a Munka Érdemrend arany fokozatát, míg a következő évben, 1965-ben a legmagasabbat, a Szocialista Munka Hőse kitüntetést kapta, idén pedig beavasztották a megyei párt-végrehajtóbizottságba.

— Ne tartson elégedetlennek, már ami az elismeréseket illeti. Az elégedetlenség csak magammal szemben van. Valahogy úgy érzem, mindennap tettem volna még valamit, valami többet... Látja, inkább türelmetlen vagyok, mintsem elégedetlen.

— Másokkal szemben is?

— A másokkal szembeni elégedetlenséggel nem megyünk semmire. Mármost, a csak elégedetlenséggel. Adni kell mindenkinek, hogy utána elvárjunk valamit, vagy, hogy megköveteljük tőlük. Én úgy érzem, nagyon sokat kaptam ettől a társadalomtól, úgy anyagi, mint erkölcsi elismerést. A magam módján megpróbálok valamit visszaadni...

Húsz éve került Komlóra, a Baranya megyei Szava községből. Vagyis, nap mint nap szemtanúja, alakítója volt a város első húsz évének. Keze nyomát nem csak a bányák mélyéből felkerült feketeszén tonnákat bejegyzései őrzik, de ott vannak a városépületeiben, játszótereiben, parkjaiban is. Nem csak együtt élt a várossal, de építette, s mikor arra sor került — 1956-ban odaállt védelmezőjének. Január-

ban kapta meg a 15 éves munkásőri Szolgálati Érdeméremet. Néha kinéz a Kossuth Lajos utcai, kilenc emeletes épület legfelső szintjén levő lakása ablakán, s ilyenkor új erőre kap.

Szóke, hullámos hajában e húsz év alatt alaposan megszaporodtak az ezüst-fehér hajszálak, ő azonban nem bánja. Húsz évvel ezelőtt elindult, hogy otthon keressen magának. Komlón otthonra lelt, és családot alapított.

A rádióból ércesen szól a déli harangszó, s mint-ha csak feleselni kívánna vele, megszólal a Kossuth téri templom harangja is. Készülődik. Ezen a héten délutános szakba jár. Indulnia kell, hisz ki mutasson jó példát a pontos munkakezdésből a közel másfél száz fős csapatnak, ha nem ő, a csapatvezető?

— Hát, akkor menjünk együtt!

Agyelőt forralóan tűz a nap. S jóllehet, a régi fűtő utca földberoggyant házai közül már csak kevés szomorodik, az új belváros és vele együtt a szélesebb autót még várat magára.

— Szereti a várost?

— Húsz éve élek itt. Mi építettük. Lehet nem szeretni azt, amit minden idegszálával akart és épített...?

Szépítik, csinosítják a Lenin teret. Készülnek az alkotmány ünnepére, na és a közelgő bányásznapra.

— Árulja el, melyik volt a legszebb bányásznap az életében?

— Mindig a következő, vagyis most az idej...

Még nagyon sok szebb bányásznapot, Nagy Dezső.

(Átvéve testvérlapunk, a Mecseki Bányász bányásznap számából.)

Kapu László

Társüzemi gondolatok az új üzem avatása előtt

— No, hogy tetszik az új testvérkéd, Petike?

— Ronda!

Hát igen. A régi kedvenc, féltékeny az újszülöttre. Jómagam (testvéruzemem dolgozó) ilyesforma érzésekkel indultam látogatásra Közép-Európa egyik legmodernebb és legmélyebb csecsemőjéhez, a IV. üzemhez. Végül is meg kellett állapítanom, hogy — néhány pörsenéstől eltekintve — az újszülött szép. De menjünk sorjába.

Az üzemudvar kemény harc árán szoríthatott helyet magának az erdőben. A fák úgy állják körül, hogy tenyérnyi felesleges helyet sem engednek át neki. Legjellemzőbb az aknatorony, amely a főépület fölé felhőkarcolóként magasodik, noha az utóbbi is háromemeletes.

A névadó a bányásznapon lesz. Érthető hát, hogy a beruházók teljes gőzzel dolgoznak. Folyik az udvar rendezése, szépítése is. E mellett azonban termel a bánya. A megszünt I. üzem utolsó bányászrészlegei is átjöttek már. Dolgozóik adják az új üzem létszámának 80 százalékát. A főépületben minden megtalálható: öltözők, fürdő, a felolvasó, lámpakamra, a

körletek és a különféle irodák.

A bejáratnál hatalmas hall van, olyan portásszektorttal, mint a Walldorf Astoriáé. Az ember önkéntelenül is keresi a feliratot, amely jelzi, hogy hány nyelven beszélnek itt. A lépcsőház széles, mint a Metróé, csak nem mozog. Ugy érzem magamat, mint a szegény rokon, aki feljött Pestre, hogy megnézzze a sógorék új lakását.

Van mit nézni, annyi szent.

A körletirodákban beépített szekrények, beépített virágtartó oszlopok egy kertészet nőnapi ünnepség indulókészlete számára. Új bútorok mindenütt. A külső „fal” csupa üveg. És fűtenek. A fűtőberendezés kifogástalan, s a kazánfűtők értik a dolgukat. Jó ez, ebben a 35 fokos hőségben, mert a trópusi levegő csak így tűnik hűvösnek.

A főbányamesteri irodában hatalmas helikopterlégszavarok kavarják a forró levegőt, hogy oda ne kozmáljon. Peti elvtárs (ki

ne ismerné?) a reggeli eligazítást fejezi be, aztán hív a bányába.

A négyszintes kas puhan siklik velünk néhány száz méternyit a legfelsőbb szintig. Megtudom, hogy a szállítás teljesen automatizált. A csillék betolását a külszínről irányítják. Csak egy csatlós van a szinten, az is azért, hogy ellenőrizze a szállítás folyamatát.

A bányában nem lehet fát látni. A csillemarkákat is fémlemezbe kellett elkészíttetni, mert eleinte a csapatok egyik dolgozója mást sem csinált a műszakon, mint fát keresett a márkakészítéshez. Egyetlen kocsi fát láttam csupán. Két dolgozó tolt. Amikor már harmadszor találkoztunk velük, értettem meg, miről lehet szó: e két improduktív feladatra, hogy ébren tartsa a vágóvágányban a bányafa emlékét.

A legendás vastagtelepi munkahelyeket is megnéztem. Bennük TH-támpillérek sora, s a pízai ferde tornyot lepipáló kombinált pillérek. Olyan az egész, mint egy katedrális egy súlydó hajóban. Mély be-

nyomást tett rám a tömegek elhelyezése. A csaknem befejezett, nagyszabású berendezés annak az elszántágnak szimbóluma, amellyel az Ember költséget nem kímélve oldja meg a legbonyolultabb problémákat is.

A bányában — a külszínnel és a hiedelmekkel ellentétben — friss, hűvös, kellemes a levegő.

Eredklődöm a kiemelkedő brigádok és vezetőik után.

A 21. csapat Tanca József vezetésével, napi 5–6 méteres teljesítménnyel az üzem legfontosabb feltáró munkáit végzi. Legnagyobb riválisuk a 9. csapat. Vezetőjük László Lajos.

A 37. csapat Horváth István vezetésével a vastagtelepi kísérleti munkákon dolgozik. A 26. csapat már az I. üzemnél is élenjáró brigád volt. Vezetője Biri János, aktív közéleti tevékenységéről közismert.

A kiszállásnál újabb meglepetés: automata, viz-öblítéssel csizmosító. Az ebédnél elismeréssel néztem szét az üzemi étkezdében. Ha baj lesz az idő-

járással, a kispályás bajnokságot itt is megrendezhetik. E mellett a „tisza asztal, rendes táj” mozgalomba is benevezhetnek. Ebéd után megnéztük a gépműhely befejezés előtt álló építkezését. Ez a munka kollektív a szó minden értelmében. Az üzem dolgozói 2500 társadalmi munkával végezték el az alapozást, s 2100 műszakkal a falazást, villanyszerelést. A II. üzem a lanovka-pálya szerelésének vállalásával terhelte az üzemet, amely teljes kapacitással dolgozik most a szerelvényeken. A lényeg, hogy a műhely (valóságos kis gépműhely) igérkeznek, amelyet most egy ócskavastelepi lemezvárt helyettesít, bányásznapra már dolgozni fog. Búcsúzás után tűnődve ballagtam a busz megállóhoz. Lám, nincs itt baj semmi.

Reccs! Nézem: a vaskorlát vége leszakította a zsebemet. Csak kissé hajlítot-ták le a vascső hegekkel fogazott végét. Ugy fest így, mint egy kaján kutya-kölyök. És látszik a poszóján, hogy nem ez az első munkája.

Szóval van hiba mégis. De a hiba az én zsebemben van.

dr. Tóth

KÖSZÖNTJÜK KITÜNTETETT DOLGOZÓINKAT!

Eredményes munkásságuk és a vállalat IV. számú bányüzemének létesítése során kimagasló munkájuk elismeréseként, a XXII. bányásznapon a következő elvtársak részesülnek kormány és miniszteri kitüntetésben:

Mátrai Árpád

Honti Lajos

Till József

Béres György

Kővári Antal

Vidákovics Sándor

Gál Lajos

Kinczler József

Szücs János

Kotri Pál

Farkas László

M. Nagy Lajos

Soós Péter

Kerekes Jenő

Nagy László

Hegedüs Béla

Zámbó József

Szabó Jenő I.

Szabó Jenő II.

Lőrincz Vilmos

Krampol György

Brandt Henrik

Borhy Lajos

Vicze János

Mátrai Árpád
mű. ig.-helyettes
a Munka Érdemrend
arany fokozatát

Honti Lajos
IV. üz. csv. vágár
a Munka Érdemrend
arany fokozatát

Till József
IV. üz. főmérnök
a Munka Érdemrend
ezüst fokozatát

Béres György
IV. üz. aknavágár
a Munka Érdemrend
ezüst fokozatát

Adrián Dezső
IV. üz. csv. vágár
a Munka Érdemrend
ezüst fokozatát

Kővári Antal
beruh. oszt. csop.-vez.
a Munka Érdemrend
bronz fokozatát

Tancsa József
IV. üz. csv. vágár
a Munka Érdemrend
bronz fokozatát

Cservenka István
Szolg. Üz. lak. szoc. b.-vez.
a Munka Érdemrend
bronz fokozatát

KIVÁLÓ BÁNYÁSZ KITÜNTETÉST KAPNAK:

Vidákovics Sándor
IV. üz. fa. lakatos

Gál Lajos
IV. üz. szv. vágár

Kinczler József
IV. üz. csv. vágár

Szücs János
IV. üz. körl. techn.

Kotri Pál
II. üz. csv. vágár

Farkas László
II. üz. körl.-vez.

M. Nagy Lajos
III. üz. csv. vágár

Soós Péter
III. üz. bányamérés vez.

A BÁNYÁSZAT KIVÁLÓ DOLGOZÓJA KITÜNTETÉSBE RÉSZESÜLNEK:

Kerekes Jenő
IV. üz. vezetője

Nagy László
IV. üz. energetikusa

Hegedüs Béla
ber. oszt. csop.-vez.

Zámbó József
ber. oszt. csop.-vez.

Szabó Jenő I.
ber. oszt. csop.-vez.

Szabó Jenő II.
ber. oszt. csop.-vez.

Lőrincz Vilmos
ÉDÜ lakatos

Krampol György
ÉDÜ üz.-rész vez.

Brandt Henrik
Szolg. Üz. csop.-vez.

Helschtáb Jenő
Szolg. Üz. lakatos

Borhy Lajos
Kut.-Mélyf. Üz. vez. fúróm.

Vicze János
Kis.-Kut. laborvez.

A fenti kitüntetések
kívül még vállalati, üzemi
hatáskörben 155 dolgozónk
kap Kiváló dolgozó, 580-an
kapták meg a Bányász
Szolgálati Erdemérem ki-
tüntetését, és 1519 fő kap
törzsgárda jelvényt, elis-
merést.

A bányásznapi ünnepség
keretében adják át a II.
üzemi Ságvári Endre szo-
cialista brigádnak a Szak-
ma kiváló brigádja elisme-
rő kitüntetését, amely ha-
zánkban első ízben kerül
átadásra.

Kitüntettjeinknek gra-
tulálunk.

Szerkesztőség

A bányásznap programból

Üzemeink augusztus 30. és szeptember 1. között tartják a hagyományos bányásznap ünnepségeit. A vállalati ünnepség szerepét az idén a IV. üzemi avató ünnepség tölti be, amit szeptember 2-án 12 órakor tartunk a petőci üzemben. Szeptember 2-án üzemeink is képviseltetik magukat a csertői bányászemlékmű koszorúzási ünnepségén.

A kultúrműsorból: szeptember 1-én 19 órakor a Pécsi Nemzeti Színház művészei vidám műsorral köszöntik a munkásszállón lakó dolgozóinkat. (Zsebszínpad.) 17 órakor Heintje NSZK játékfilm vetítése. (Ságvári nagyterem.) 19 órakor a Derkócs György képzőművészeti szakkör tagjainak festmény- és grafika-kiállítása. (Ságvári Endre Művelődési Ház.)

Szeptember 3-án: 15—18 óráig hagyományos gyermekrajz-verseny a Ságvári parkban. Részt vehet minden 7—14 éves gyermek. A rajz témája: A bányász élete és munkája. Jelentkezés a helyszínen. 18 órakor értékelés, díjak átadása a 4-es teremben. 17—22 óráig ifjúsági tánc. Zene: Opus 5. (Ságvári nagyterem.)

A sportműsorból: szeptember 3. Kézilabda NB II. női, Pécsi Vörös Meteor—Pápa 8,30 órakor. NB I. B férfi, Pécsi Ércbányász—Miskolci Bányász 9,30 órakor. Női labdarúgás, Pécsi Ércbányász—Budapest 11 órakor. Mind a három mérkőzésre az Ércbányász Sporttelepen kerül sor.

Szeretettel köszöntjük az országos bányász honvédelmi lövészverseny résztvevőit

Rekordnevezés: 17 csapat a döntőben

Szeptember 9-én kezdődik az országos bányász lövészverseny

Szeptember 9-én rangos eseménynek lehetünk szemtanúi a városi lőtéren. A Bányai Dolgozók Szakszervezete és a MÉV szakszervezeti bizottsága rendezésében kerül sor a II. országos bányász honvédelmi lövészversenyre. A sportesemény növekvő népszerűségére jellemző, hogy az elmúlt évi hat vállalattal szemben, az ez évi versenyre 17 vállalat nevezte be csapatát (13 férfi, 4 női). A döntő színvonalát emeli, hogy első ízben kerül sor a nők versenyére. A verseny 8.40 órakor kezdődik, a több mint száz versenyző részére és 15.40 órakor fejeződik be. Ezt követően kerül sor a Ságvári Endre Művelődési Ház kulturterében az ünnepélyes eredményhirdetésre. A női versenyzők fekvő teshelyzetből 3 próba, 10 értékelt lövéssel, a férfiak 3 teshelyzetből, 9 próba és 30 értékelt lövéssel versenyeznek a csapat- és egyéni helyezésekért.

K. M.

Szeptember 3-án 11 órakor

Női labdarúgó-mérkőzés

A MÉV tömegsport bizottsága meghívására szeptember 3-án 11 órai kezdettel az Ércbányász Sporttelepen kerül sor az Ércbányász—Budapest női nagypályás labdarúgó-mérkőzésre. A budapesti csapat játékosai a Könnyűipari Építők egyesület színeiben részt vesznek az országos női labdarúgó-bajnokságban. Az elmúlt évben kitűnő eredményt értek el, a Femmia és a Kábelgyár csapatai mögött, a harmadik helyen végeztek. Az erőviszonyokat latol-

gatva a budapesti együttes összeszokottabb és nagyobb játékerőt képviselő együttesnek tűnik, mint a hazai csapat. Reméljük, hogy mindezek ellenére az Ércbányász lányok nem illetődnek meg a nagyobb rutinnal és tudással rendelkező budapestiek előtt. Lelkesedésükkel, akarattal, no, meg a tudásukkal egyenlő eséllyel állhatnak ki a mérkőzésre. Jó mérkőzést és a közönségnek jó szórakozást ígér e nem mindennapi sportesemény.

Kovács Miklós

Horgász hírek

A hagyományos Herman Ottó Horgász Emlékversenyét augusztus 19—20-án rendezték meg a Pécsi tó környékén. A verseny összetett: ügyességi számokból és halfogási versenyből állt. A rendkívül rossz időjárás ellenére is tíz csapat vett részt a versenyen. A versenynek külön izgalmat adott az a tény, hogy a Soroksári Dunaági Intézőbizottság csapata előzőleg már két esetben megnyerte a verseny kupát, és az esetleges harmadszori győzelemmel véglegesen tulajdonukba kerül a kupa. A Baranya megyei csa-

pat azonban jó felkészüléssel — és a horgászathoz mindig szükséges kis szerencsével — megnyerte a versenyt. A megyei négyfős csapatban, vállalatunk horgász egyesületének képviselőjében Czencz László, Nagy Sándor és ifj. Ákl Ferenc vett részt. Már az is hagyománynak számít, hogy a Baranya megyei Intézőbizottságot vállalatunk horgász egyesületének tagjai képviselik a versenyeken. Eredményes munkájuk alapján vettek részt az Országos cél- és távdobó versenyen is augusztus 26—27-én Budapesten.

Segített a Kísérleti-Kutatási és Automatizálási Üzem

Ahány problémát megoldott vállalatunk életében a IV. bányauzem létrejötte, legalább annyit fel is vetett. Csak néhányat és a legfontosabbak közül: egészen eltérő minőségű érc; a szellőztetés; új vágatbiztosítási módok stb. Hogy üzemünk mit tett a legfontosabb kérdések megoldása érdekében, arról kérdezem Horváth Kálmán elvtársat a bányászati üzemegység vezetőjét.

— A IV-es üzemi... lencsékben kialakított fejtekben az év eleje óta 8 darab elektromos támerhelésmérőt, 1 darab pillérvonasmérőt és 7 darab alakváltozásmérőt rozzattát építettünk be. Közel három éve figyeljük ugyanitt 3 darab felboltozódásmérőt inga mozgását. A kiértékelési és a méretezési képletek kidolgozásához szükséges matematikai módszerek már rendelkezésünkre állnak — kezdte a beszélgetést Horváth elvtárs. — Jelentőségükben nem kisebbek azok a geoelektromos mérések sem, melyekkel a kőzetfeszültség-változásokat vizsgáljuk. Mivel a IV-es üzemi közetek mintegy három-négy-szer keményebbek, mint a többi bányauzemé, ez további problémákat vetett fel, s ezekre is megoldást kellett találni. Ennél az üzemnél alkalmaztuk a szovjet SZBKNSZ-2 típusú fűrészerkezetet, melynek ugyan elsődleges célja a vibrációs ártalom csökkentése volt, de használatával robbantás-technológiai változtatásokat is be kellett vezetni, a kisebb számú, de nagyobb átmérőjű fűrólyukszám miatt. Ugyanakkor, a kemény közetben a több robbanóanyag-felhasználás miatt fokozódott a porképződés. Itt alkalmaztuk az üzemmel együtt legsikeresebben a porlekötő ciklonokat és az egyéb porlekötő zsákokat.

A másik fontos kérdéssel kapcsolatban az üzem élüzemi vállalatának önértékelése a következőket mondja: „1971-ben kezdődött meg a mélyszinti ércfeldolgozás gyakorlati programjának megvalósítását, melyet három lépcsőben kívánunk megvalósítani. Első lépésként bevezettük a három fokozatú feltárást... és megkeztük a

flotációs technológia kialakítását. 1972 első felében a... bányauzemektől nagyobb mennyiségben szállítottak mélyebb szintekről származó érceket, ennek következtében a fémkihozatalban romlás következett be. E miatt szükségessé vált 1971. végén 1972 elején a közvetlen eredményt adó technológiai változtatások kísérleteinek elvégzése. A módosított háromlépcsős technológiával újra megközelítettük az előző fél éves fémkihozatal, jelentősebb költségnövekedés nélkül. 1972. első felévének végére... kialakult a flotációs technológia, amely alapja lehet az úgynevezett második lépcsőnek, mely biztosítja az előírt fémkihozatalt a növekvő mélyszinti ércarány ellenére is.”

Az összefoglaló sorok mögött az egyének, szocialista brigádok, részleg és üzemegységek munkája áll. Kutatások, elméleti munkák, geológiai, geofizikai, kémiai elemzések ezreiből, társadalmi munkaórák százaiból tevődött össze az üzem segítése, mely a többiekkel együtt biztosak vagyunk, hogy realizálódik a IV-es bányauzem és így a vállalat év végi eredményeiben is.

B. Gy.

MECSEKI ÉRCBÁNYÁSZ

A Mecseki Ércbányászati Váll. dolgozóinak lapja.

Felelős szerkesztő: Tóth Béla

Szerkesztő: Ragoncsa János

Szerkesztőség: Munkásszálló A épület I. 5. (Pécs, III., Hajnóczy u. 35.)
Telefon: 13-664 Vállalati: 147

Kiadja:

a Baranya megyei Lapkiadó V.

Felelős kiadó:

Braun Károly

Telefon: 15-32, 15-33

Előfizethető

a szakszervezeti bizalmiaktól.

Előfizetési díj egy évre 12,- Ft

MEGJELENIK

KÉTHETENKÉNT

MÉV Nyomda

Felelős vez.: Dr. Hangos Lajos

Az ércszállító brigádok is kitettek magukért

Nagy örömet jelentett, amikor megindult a IV. üzemből az ércszállítás, de ez újabb és újabb terheket is rótt a Bikovszkij ércszállító brigádra. Ők szállítják le az ércet a bányából és képezték azokat a hatalmas meddődombokat, melyeket lassan a természet zöldelő növényzettel látott el. A csapat, mint többszörös szocialista brigád, mindent megtett annak érdekében, hogy az érc szállítása zavartalan legyen és a megnövekedett termelési feladatokat maradéktalanul megoldja.

Horváth Zsigmond brigádvezető, több éves gyakorlatával igyekezett megszemenő segítséget adni a brigádhoz kerülő újoncnak is. A brigád három műszakban dolgozik, s ön-

tevékenyen segítséget nyújtanak, hogy az állásidő, a tétlen várakozás minél kevesebb legyen. A brigádban igen jól dolgoznak még Földi László, Németh Ferenc, Horváth László, Kónya László, Poroska Sándor és még sokan mások.

Az ércszállításon kívül segítettek a IV-es üzemi gépek helyszínreállításában. Ez bizony sokszor állította a gépet és az embert is komoly feladat elé, amikor a hatalmas gépeket úttalan utakon küzdötték fel Petőre. Közülük csak pár nevet említünk, például Ozorai István és Illes Dezso elvtársakat, akik a jók közül is kiemelkedtek.

Engelmann József

KERESZTREJT VÉNY

Rejtvényünk vízszintes 1. folytatva függőleges 17., 6., 27., 23. és 29. sorában Csuka Zoltán: Piros Pünkösdi Pécs című verséből idézünk. Megfejtésül e sorokat kell beküldeni a szakszervezet címére 1972 szeptember 10-ig. A helyes megfejtők között könyveket sorsolunk ki.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

Vízszintes: 14. Fordítva torz! 15. Becézett női név. 16. Hatvan havi. 17. Női név. 18. Százegy - római számmal. 19. Orosz férfinév. 20. Portugál gyarmat volt. 21. Kasmir közepe! 22. Ilyen só és föld is van. 23. Vissza! 24. Kötőszó. 25. Az-e? 26. Nem város (ford.). 27. Előd. 28. A buta. 29. Haj, ló, határ jelzője. 30. Z.J. 31. Vezetéknév. 32. E.J. 33. Negyvenkilenc - római számmal. 34. Kiejtett mássalhangzó. 35. Ifjúsági regényíró. 36. Mohamedán isten. 37. Város a Maros mellett. 38. Langyos rész! 39. Méreg. 40. Juttat. 41. Kötőszó. 42. Építő anyag. 43. Hamis. 44. Ilyen feladat is van. 45. Nyugalom. 46. Aramolt. 47. Vas vegyjele. 48. Vigyázás a feladata. 49. A-val a végén folyó Szlovákiában. 50. Kevert sók. 61. A.E.Z. 62. Mosószertárka. 63. Söntés. 64. Ital. 65. A.M.L.U. 66. Cukros. 67. Forrás - németül. 68. Etkezéshez előkészül. 69. Halfajtá. 70. Letét.

Függőleges: 2. Erős. 3. Női név. 4. T.O.A. 5. Azonos mássalhangzó. 6. Helyhatározó rag. 7. Menyasszony. 8. Ötszázegy - római számmal. 10.

Az egyik nem. 11. Ki - oroszul. 12. Gondolt. 13. Ilyen növény is van. 14. Színművész (Zsuzsa). 15. Város Törökországban. 16. Szeretni - latinul. 17. Becézett női név. 18. Férfi név. 36. Elhamvadó. 38. Szilaj. 40. R.G. 42. Hangtalanul lazul. 46. Község Borsodban. 50. Titkon figyel. 52. Vad. 54. Szint. 56. Felfigyel. 58. Morc, barátságatlan. 61. Helyhatározó szó. 63. Város a Szovjetunióban. 66. Mint vízsz. 43. 68. Német személyes névmás. 69. Húz. 70. Bevon azonos hangzó. 72. T.N. 73. Személyes névmás. 74. Nikkel vegyjele. 75. O.I.

Lapunk augusztus 1-i számában közölt keresztrejtvényt helyes megfejtése: Az az alkotmány, amely nem hatol be az erkölcsökbe, csak hiú papírlap. (Balzac.) Könyvjutalomban részesültek: Nagy Sándorné (Pécs, Ybl M. u. 9. l/6.), Traj Zoltán (II. bányauzem), Vincze János (Pécs, 39-es dandár út 2/a.).

JUHÁSZ KÁROLY

Petőc, egy „külszíni” szemével

Az ÉDÜ dolgozója lévén nem ismerem a bányát, bányászokat igen, de csak közönséges civil öltözetben. Most itt állok egy dolgos hétköznapon és szinte lenyűgöz az átadásra készülő, égbenyúló gépmonstrum és a körülötte folyó lüktető, eleven élet.

Beszállás! 400-ra, 500-ra — hallom az eligazító vezényzavakat. De közben viccelődésre is van idő: Ismét pincebulla lesz! És a „lezseren” öltözött, de egytől egyig sisakos bányászok besorolnak az emeletes kasba. Szinte restellem magam — e mindenre elszánt emberek között — civilben. Csörren a „láncajtó”. Kész! A következő pillanatban már csak a drótkötelek monoton futását látni... S valahol lent a földgyomrában megkezdődik a kemény, igen sokszor fogcsikorgatásra kényszerítő munka. Szerencse fel, szerencse le... — jut eszembe merengésem közben a dal, a bányászok himnusz... Jó lenne valamiről konkrétan is írni — vetem elvtársnak, aki már ajánlja is: Itt a gépműhely, mielőbbi átadása létfontosságú. Önerőből és a Szolgáltató Üzemmel karöltve igyekeznek, hogy minél előbb átadhassák rendelkezésére a tágas csarnokot. Társadalmi munkák sorozata után az első számú kőműves brigád, a Bozsovics János vezette csoport oroszlanrészt vállalt és val-

lal a hatalmas munkálatokban.

A brigád tagjai régi, harcedzett törzsgárda tagok: Bocsi István, Kozma János és Nemes László. Bizonyították ők már sok helyen, legutóbb két éve a tiszai árvíz idején Fülöpödarócon, amikor három teljes házat és a negyediknek az alapozását készítették el két hét alatt. A napokban, a bazaltbeton hiánya egy kicsit hátráltatta munkájukat, de rajtuk nem fog múlni az épület időbeni átadása.

Pósa József, az üvegezők csoportvezetője (B. m. Építőipari Vállalat). — Az üvegezési munkálatokat hátráltatja a szellőző nyílások elkészítésének hiánya és a panelek lemezelési munkáinak lemaradása. E munkálat nem valami nagy intenzitással a Pécsi Építő KTSZ végzi.

— Hűsz főre emeltük az itt dolgozók létszámát — mondja a KTSZ egyik szövegíróje. (Félf, hogy így sem megy jobban. Sőt!) Füge Ernőék készítik a lefolyókat, levegőt, víz-stb. vezetékeket. — Mi is mindent el fogunk követni — mondja.

Tartózkodási időm lejárt. Búcsút intek a fényes ALU-tetős, hungarocell szigetelésű, szép csarnoknak, majd a távolodó buszból még egyszer viszanézek a völgyet uraló új bányára. Jó szerencsét IV-es üzem!

Keller Gábor

Világ proletárjai, egyesüljétek!

Ércbányász

A MECSEKI ÉRCBÁNYÁSZATI VÁLLALAT DOLGOZÓINAK LAPJA

IX. ÉVF., 18. SZÁM

ÁRA 50 FILLÉR

1972. SZEPTEMBER 15.

A XXII. bányásznapon

felavattuk a IV-es bányüzemet

Dr. Székér Gyula ünnepi beszédét mondja.

(Foto: Jobb)

Üzemeink, augusztus 29. és szeptember 1. között tartották meg a hagyományos bányásznap ünnepségeket, ahol kitüntetések, jutalmakat adtak át a törzsgárda tagoknak és a kiemelkedő munkát végző dolgozóknak.

Vállalatunk vezetősége a 22. bányásznapon központi ünnepségét szeptember 2-án legfiatalabb, egyben legkorszerűbb IV-es bányüzemben tartotta. Ez alkalommal került sor a milliárdos nagyságrendű, hatalmas létesítmény ünnepélyes felavatására és termelésbe való végleges átadására is. Az ünnepséget megelőzően vállalatunk vezetői tájékoztatták a meghívott vendégeket az üzem építésének történetéről, akik a tájékoztató után megtekintették a külszíni létesítményeket. Ezt követően került sor az ünnepségre, amelyen a vállalat üzemeinek meghívott vezetőin és dolgozóin kívül megjelentek az üzem tervezésében, építésében résztvevő vállalatok vezetői, dolgozói, városunk és megyénk párt-, állami és társadalmi szerveinek vezetői, képviselői, a Mecseki Szénbányák Bányászati Aknamélyítő Vállalat küldöttei, a vállalatunkkal kapcsolatban álló szovjet szervek képviselői, valamint a 22. bányásznap alkalmából hazánkban tartózkodó NDK és lengyel delegációk tagjai. Az előnökségben helyet foglalt: Dr. Székér Gyula nehézipari miniszter, Kovács Sándor, a NIM pb titkára, Bics Lajos, a NIM Uránipari Titkárság vezetője, Simon Antal, a BDSZ főtitkára, Madarasi Attila pénzügyminiszter helyettes,

Csesznokov Nikolaj Ivanovics, a Szovjetunió Középgépipari Minisztérium VIII. igazgatási osztályának vezetője, A. M. Szorokin, a Szovjetunió magyarországi nagykövetségének követségi tanácsosa, D. J. Levcsenkó, a Szovjetunió magyarországi nagykövetség kereskedelmi képviselője, Tkacsenko Alexandr Grigorjevics, a Szovjetunió Középgépipari Minisztériumának magyarországi megbízottja, Herbert Strienitz, az NDK Ércbányák Szakszervezetének elnöke, Dr. Jerszi István, a megyei pb titkára, Horváth Lajos, a Baranya megyei Tanács V. B. elnöke, Garamvölgyi János, a Mecseki Szénbányák igazgatója, Tóka Jenő vállalatunk igazgatója, Kovács István, pártbizottságunk titkára, Kerekes Jenő, a IV-es üzem vezetője, Gádó István, a II. sz. bányüzem Ságvári Endre szocialista brigád vezetője és Honti Lajos vajújár, a IV. sz. bányüzem szocialista brigádvezetője.

A Bányászhimnusz elhangzása után a 39-es dandár úti Általános Iskola úttörői köszöntötték az ünnepség résztvevőit és rajtuk keresztül a magyar bányászokat. Ezt követően Kovács elvtárs, vállalatunk pb-titkára üdvözölte az ünnepség résztvevőit és a díszünnepséget megnyitotta.

Dr. Székér Gyula nehézipari miniszter ünnepi beszédében méltatta és elismeréssel szólt a bányászok munkájáról, ezen belül kiemelve a nagy múlttal és hagyományokkal rendelkező pécsvidéki bányászok munkáját.

— Mal ünnepségünk kiemelkedő eseménye — mondotta — hogy ez alka-

lommal új bányüzemet is avatunk.

A jövő feladatairól szólva hangsúlyozta, hogy a bányászatban jelentős tennivalóink vannak a korszerű technika, technológia továbbfejlesztésében, széleskörű elterjesztésében. Cél az, hogy a ma is még nehéz bányamunkát könnyebbé tegyük. Elismerő szavakkal emlékezett meg a mecseki uránércbányának munkásikerekben gazdag múltjáról, a IV-es üzem építése során elért országos rekordteljesítményekről, és arról a baráti segítségéről, amelyet a szovjet uránbányászok nyújtottak uránbányászatunknak. A 22. bányásznap és a IV-es bányüzem felavatása alkalmából Székér elvtárs kormány- és miniszteri kitüntetésekkel adta át a legkiválóbb vezetőknek, dolgozóknak és a IV-es bányüzem építésében résztvevő vállalatok kimagasló teljesítményt nyújtó dolgozóinak.

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa által adományozott Munka Érdemrend arany fokozatát négy, bronz fokozatát három kimagasló munkát végző vezetőnek és dolgozóknak nyújtotta át. Ezen kívül 15 Kiváló bányász, 19 Bányászat kiváló dolgozója, 7 Nehézipar kiváló dolgozója kitüntetését és Baranyában első ízben a Szakma kiváló brigádja magas szintű kitüntetés átadására került sor. Ez utóbbit brigádja nevében Gádó István II. üzemi Ságvári Endre fejtési szocialista brigád vezetője vette át. Brigádjából Czeglédi István, Jelenik László, K.

Tíz éves a Kísérleti-Kutatási és Automatizálási Üzem

Kettős ünnepre jöttek össze az üzem dolgozói. A 22. bányásznap egybeesett az üzem megalakulásának 10 éves évfordulójával. Üzemünk dolgozói készültek e nevezetes évforduló megünneplésére, minden üzemegységünk számba vette a 10 éves időszak alatt elvégzett munkát.

Az ünnepségre eljöttek kitüntetett dolgozóink, Mátrai Árpád, a vállalat igazgatóhelyettese és Rácz Gyula vállalati szakszervezeti titkár. A jubileumi ünnepség vendége volt Bimbó József elvtárs, az EDÜ vezetője, Pusztai József és Balázs Tamara elvtársak az üzem által patronált Gyakorló Általános Iskola képviselői és a 39-es dandár úti úttörőcsapat tagjai.

A Himnusz elhangzása után Szondy Lajos, üzemünk szakszervezeti bizottságának titkára nyitotta meg a jubileumi ülést. Kedves színtöltő volt az ünnepségnek a 39-es dandár úti iskola úttörőinek köszöntése, akik virággal kedveskedtek az eddig nyújtott segítségért.

Dr. Czeglédi Béla üzemvezető elvtárs ünnepi megemlékezésének első részében méltatta a bányásznap jelentőségét, kitért annak tradícióira, értékelte azt a nehéz és felelősségteljes munkát, melyet bányászaink úgy végeznek, hogy teljesítményük állandóan emelkedik.

Mély megbecsüléssel adózott azon mártírok emlékének, akik Tatabányán, illetve Csertetön életüket áldozták a jobb életfeltételek biztosításáért.

Az ünnepi megemlékezés második részében méltatta az üzem 10 éves tevékenységét, kitért munkánk sokrétűségére. A bányászati műszaki fejlesztése terén különösen kiemelte a fejtésbiztosítás, a fúrás-robbantás terén elért eredményeket, míg vegyi feldolgozás fejlesztésénél értékelte az EDÜ-vel közösen végzett munkát, az EDÜ felfutásával kapcsolatos problémák megoldását, valamint a mélyebb szín-

tű ércék feldolgozásában kifejtett közös tevékenységet. Szólt azokról az új területekről, amelyeket üzemünk dolgozói alakítottak ki, így a ritkaföldfémprogram keretein belül kidolgozott technológiai eljárásokról, valamint a vállalat műszerezettségét biztosító munkánkról.

Külön kiemelte üzemünk dolgozóinak összekovácsoltságát, azt, hogy jelentős azoknak a száma, akik az üzemünkkel, annak megalakulása óta dolgoznak, azt, hogy 212 fő a törzsgárdaállományunk, és azt, hogy dolgozóink közül 59-en érdemelték ki a Bányász szolgálati érdemérem ezüst, illetve bronz fokozatát.

Az ünnepségen felszólalt Mátrai Árpád igazgatóhe-

lyettes elvtárs elmondotta, hogy az üzem beváltotta a hozzáfűzött reményeket, az elmúlt tíz év munkája ezt bizonyította. Kiemelte ugyanakkor, hogy a következő tíz év sem lesz könnyebb, sőt nehezebb, tekintettel arra, hogy most egy már kialakult rendszeren kell finomítani és ez igen nehéz munka.

Az ünnepi megemlékezést követően kitüntetések és jutalmak átadására került sor. Mátrai elvtárs üzemünk két dolgozójának adta át az elismerő oklevelet a IV. sz. bányüzemünk beindításában kifejtett tevékenységükért. Húszonegy dolgozónk kapott Bányász szolgálati érdemérmét és húszonöt fő 15 éves törzsgárda tagsági elismerést és jutalmat.

Ezt követően Dr. Czeglédi Béla üzemvezető elvtárs átadta a Kiváló dolgozó kitüntetésekét és pénzjutalmakat, valamint emléklapokat azoknak a dolgozóknak, akik tíz éve üzemünk dolgozói. Az ünnepség Szondy Lajos szb-titkár zárszavával ért véget.

Marosi Károly

Tiltakozó röpgyűlések

Üzemeinkben az Indokínai Szolidaritási Hét alkalmából röpgyűléseken emlékeztek meg dolgozóink Indokína népeinek hősi harcáról, és tiltakoztak az Egyesült Államok agresszív politikája ellen. Követelték az évek óta tartó konfliktus mielőbbi békés rendezését.

Több üzem röpgyűlésé-

ről szolidaritási táviratot küldtek a VDK Budapesti Nagykövetségére és tiltakozó táviratot az Egyesült Államok nagykövetségére. A IV. sz. bányüzemben az MTI fotói alapján kiállítás mutatták be a vietnami terrorbombázások pusztító hatását, a vietnami nép hősiességét.

J. K.

Adrián Dezső átveszi a Munka Érdemrend ezüst fokozatát

Nagy Sándor vajújár, Tóth Imre, Völgyi Sándor segédvajújárak részesültek kitüntetésben.

Az ünnepség az Internacionálé hangjaival ért véget, melyet díszbéd követett.

A díszbédén az első pohárköszöntőt Mátrai Árpád vállalatunk műszaki igazgatóhelyettese mondotta. Pohárköszöntőjében köszönetet mondott maga és a kitüntetett társai nevében a magas kitüntetésért, hangsúlyozva, hogy nemcsak a kitüntetettek, hanem az

egész kollektíva érdeme, majd poharát ürítette a bányászokra.

A meleg, baráti hangulatú ünnepi ebéd alatt pohárköszöntők sora hangzott el. Kovács elvtárs, vállalatunk pb-titkára, az ebéd alatt adta át a Baranya megyei Építőipari Vállalat által készített Uránváros építését és legszebb házait képekben bemutató emlékalbumot Dr. Székér Gyula miniszter elvtársnak. Székér elvtárs pohárköszöntőjében méltatta a MÉV kollektíváját, azon belül is az

úttörőket, az építőket, a 15 éves törzsgárda tagokat.

Második pohárköszöntőjében a müncheni olimpián győztes, helyezést elért, érmes magyar, szovjet, NDK és lengyel sportolókra ürítette poharát.

A díszbéddel befejeződött a 22. bányásznap és a IV-es bányüzem avatóünnepsége, s ezt követően hazánk legmélyebb, modern IV-es bányüzeme elkezd törleszteni államunknak azt a befektetést, amelybe létrehozása került.

Györkös József

Hatékonyabb ügyintézés — kevesebb panasz

A dolgozók ügyeit közvetlenül az üzemben intézik

Kormányhatározat, s ennek végrehajtására kiadott NIM utasítás szabályozza a dolgozók bejelentéseinek, panaszainak ügyintézését. A dolgozók általában jól ismerik a jogait szabályozó rendelkezéseket. Ezt a célt szolgálta például a múlt évben is a kollektív szerződés és a kapcsolódó vállalati szabályzatok, rendeletek ismertetése, oktatása. Sérelmes ügyintézésére, illetve a vélt sérelemre dolgozóink azonnal reagálnak és próbálják keresni igazukat. A dolgozók ügyeinek gyors és hatékony elintézése érdekében az ügyintézt decentralizálta a vállalat vezetése. A panaszok, bejelentések döntő többségét tehát közvetlenül az üzemeknél lehet elintézni. Ezt a célt szolgálják az üzemi munkaügyi döntőbizottságok, az üzemvezetők fogadónapjai, a termelési tanácskozások, taggyűlések stb.

Az üzemi hatáskörben meg nem oldott kérdésekkel a vállalat központjához fordulnak a dolgozók. Természetesen egyes dolgozók vállalaton kívüli szerveket (sajtó, rádió, televízió, pártközpont stb.) is felkeresnek leveleikkel, mely szervek rendszerint vállalatunkhoz továbbítják a leveleket kivizsgálás, illetve válaszadás céljából.

A panaszokról, bejelentésekről rendszeres statisztikát készít vállalatunk. Az 1972. első félévi adatokat vizsgálva megállapítható, hogy a panaszok száma csökkent az előző időszakhoz viszonyítva. A félév folyamán négy levelet kapott vállalatunk a külső szervektől, az előző félévi hét panasszal szemben. Egy dolgozó lakásügyben fordult az MSZMP Központi Irodájához, három panaszos pedig a NIM Dolgozók Bejelentési Irodájához írt levelet. A vizsgálat megállapította, hogy a bejelentés tárgyában törvénysértés nem történt, a panaszosok általában lakásproblémáik megoldását sürgették e szerveken keresztül.

A vállalat központjához beküldött panaszos levelek száma 53 volt az elmúlt félévben, az előző félévi 89 darab levéllel szemben. A levelek zöme továbbra is a lakásügyekkel volt kapcsolatos. Új típusú kérelem volt az első félévben a besorolások, illetve a félbehagyott iskolák elismerésével foglalkozó kérelem. (A jogszabály szerint csak a befejezett iskolákat lehet elfogadni a besorolásnál.) Lényegesen csökkent a személyes panaszok száma is, amely 56 volt a félévben, az előző félévi közel háromszáz panaszosával szemben. Ezek zöme szintén lakásügyi panasz volt. Mivel befejeződött a központi beruházási keretből készült lakásépítési program vállalatunknál, így a kérelmezők száma is csökkent, illetve átirányult a tanácshoz.

Sok dolgozó nem tudja, hogy kérelmét általában közvetlenül az üzemnél lehet elintézni. A vállalati kollektív szerződés például az igazolatlan hiányszakok rendezését az üzemvezető hatáskörébe utalta. Ugyancsak az üzemben lehet rendezni a megszakadt hűségéveket a kollektív szerződés előírásai szerint. Sajnos sok dolgozó utólag kér méltányos ügyintézt figyelemzetlen magatartásával kapcsolatban. Az elmúlt félévben például 4626 műszakot mulasztottak igazolatlanul. Nyilvánvaló, hogy ennek hatása a hűségjutalom és az év végi részesedés elszámolásánál is fog jelentkezni. Igen sokan, meggondolatlanul, „kilépett” munkakönyvi be-

sen foglalkozni. Több üzemben társadalmi bizottságokat hoztak létre az egyes kérdések rendezésére, így nem a szubjektív érzelmek, hanem a reális lehetőségek szolgálnak a döntés alapjául. A párt és szakszervezeti szervek rendszeresen foglalkoznak a dolgozókat érintő kérdésekkel és megfelelő légkört alakítanak ki. Az üzemi munkaügyi döntőbizottságok is általában reálisan foglalkoznak a dolgozók ügyeivel. Az illetékes szervek a jogtalan panaszoknál nyíltan és őszintén indokolnak, s így nem keltenek a dolgozóknak olyan hitet, hogy majd valamilyen szerv elintézi kérelmüket. Ezek együttes eredményezték azt, hogy csökkent a panaszok száma vállalatunknál.

Juhász Károly

FÜRDŐZŐ LÁNYOK — VÍZ NÉLKÜL

A Körösi Csoma Sándor utca hangulatos parkját nyánának képét nagyon rontja a víz nélküli szoborosport és szökőkút. Az alkotó, Labor Ferenc, bizonyára nem így képzelte el, de mi, lakók sem.

Tisztelettel utcanévadóink iránt

Kerületünk utcáit javarészből tisztelettel érdemlő emberekről nevezték el. E neveket hamarosan megtanuljuk, ha valamilyen formában kapcsolatba kerülünk az utcával. Későbbiekben az utcanévet gépiesen mondjuk, minden képzeletteljárás nélkül és így válik a nagy név szürke hétköznapi adatszóvá. Jelen cikkünkkel egy sorozatot indítunk, amellyel szeretnénk elérni, hogy utcáink nevei ne pusztán helymegjelölés szerepét töltsék be, mögötte gondoljunk azokra is, akikről azokat elnevezték.

Hajnóczy József
(1750—1795).

Idegen elnyomás és a magyar feudalizmus rendszerének időszakában élt. A francia forradalom hatására hazánkban is mozgalmat indult a Szabadság, Egyenlőség, Testvériség eszméjének hirdetésére és megvalósítására érdekében. A magyar felvilágosodási mozgalom egyik legkitűnőbb alakja, a forradalmi demokrata Hajnóczy József. A magyar jakobinusok csoportjában vezető szerepet játszott és politikai tevékenységét a közönség bizalmát, tetszésnyilvánító tapsát. Az ő munkáját a közönség soha nem látta, mégis az Ércbányász Sport Klubban felmérhetetlen érdemeket

ban lefolytatott per után — melyről Berzevicky Gergely már akkor megírta, hogy aljas és törvénytelen — 1795. május 20-án vesztőhelyre vitték és kivégezték.

Keller Gábor

Meghalt Szmolka József

Józsi bácsi — így ismerték, szolgálták, sportolók, sportbarátok — aránylag fiatalon az Ércbányász sporttelepen és azon kívül ott, azon a helyen, ahol mezítlábasan felnőtt, ahol a rongylabdát rugdalt. Így került kapcsolatba a labdarúgással, így lett szerelmese annak a sportágnak, amit néhány évig aktívan is űzött.

A Mecseki Ércbányászati Vállalattól rokkantsággal ment nyugdíjba, de nem szakadt el tőle. Összesítő szálként a sport megmaradt, idejének nagy részét ez foglalta el. Góljaira, szereléseire, játéka talán már senki sem emlékezik. Csak nagyon rövid ideig élvezte a közönség bizalmát, tetszésnyilvánító tapsát. Az ő munkáját a közönség soha nem látta, mégis az Ércbányász Sport Klubban felmérhetetlen érdemeket

A társadalmi munka elismerése

Pécs megyei Város Tanácsa — most már hagyományosan — ünnepi tanácsulésen emlékezik meg az alkotmány ünnepéről, s ez alkalommal értékeli az Egy napot Pécsért mozgalom eredményeit is. Az idei ünnepségen a társadalmi összefogás, az önzetlen tettek igen szép eredményeiről tudtak beszámolni. Az elmúlt egy év alatt a pécsiek 47 547 társadalmi munkaórát fordítottak városunk csinosítására, kommunális intézmények létesítésére, karbantartására stb., amelynek óradíjban kifejezett értéke másfél millió forint. A munkákban elsősorban a szocialista brigádok jártak az élen. Örömmel tapasztaltuk, hogy vállalatunkat külön értékelték a jelentős támogatásért, amelynek következtében javultak az iskolai, óvodai elhelyezések feltételei, a balatonfenyvesi úttörőtáborozás körülményei.

Az eredményes társadalmi munkát végzőket a Városi Tanács határozata értelmében a tanácsok kerületi hivatalaiban kitün-

tették. Arany diplomát kapott a II. sz. bányászati I-es körlet szocialista részleg, geofizikai szocialista brigád, gépészeti szocialista részleg, III. körlet villamos szocialista brigád; a Szolgáltató Üzem dolgozói, valamint a vállalati KISZ-bizottság. Ezüst diplomát kapott a vállalat sportköre és a IV-es üzem lakatos szocialista brigádja. Bronz diplomával tüntették ki a II. sz. bányászati szak szervezeti bizottságát, a Kísérleti-Kutató Üzem Eötvös Loránd szocialista brigádját, a III. sz. bányászati üzem Kandó Kálmán szocialista brigádját, az Anyag- és Áruforgalmi Főosztály Mecsek szocialista brigádját. Több dolgozót egyéni kitüntetésben részesítettek. Ezüst plakettet kapott: Bradics László, Balogh Ferenc, Muth Jenő. Bronz plakettet kapott: Pittinó Tibor és Kövesdi János.

A kitüntetés és elismerés ösztönözte további önzetlen munkára dolgozóinkat, szocialista brigádjainkat.

J. K.

A közlekedés és a társadalom kapcsolata

KÖZLEKEDÉS-KULTÚRA

Az emberiség ösidők óta szoros kapcsolatban áll a közlekedéssel, hiszen a mozgás, a helyváltoztatás létének egyik alapfeltétele. Régen, a közlekedésnek bármilyen nagy jelentősége volt is a társadalom életében, különösebb problémát nem okozott. Másként áll a helyzet napjainkban, amikor a gépjárművek százezrei száguldanak közutjainkon. Az állam erre hivatott szervei a lehetőségekhez képest mindent megtesznek, hogy közlekedésünk gyors, zavartalan és biztonságos legyen. Közlekedésünk azonban csak akkor biztonságos, ha a benne résztvevő emberek megismerik és betartják a rájuk vonatkozó szabályokat, a társadalmi és közlekedési erkölcsi normákat, az úgynevezett iratlan szabályokat. Most tekintünk át néhány ilyen iratlan szabályt és annak jelentőségét a közlekedésben.

szabályozó és a közvélemény erejével alátámasztott követelmény-rendszert közlekedési erkölcsnek nevezük. Amit a közlekedési erkölcs tilt, azt a társadalom erkölcsi rossznak minősíti. Például az ittas vezetést, gázolást, cserbenhagyást a társadalom súlyosan elítéli, tehát az ilyen cselekmény nemcsak a közlekedési erkölcs szerint, hanem a társadalmi erkölcs szerint is rossznak, elítélendőnek számít. A közúti közlekedés szabálya törvény, betartatása adminisztratív eszközökkel megvalósítható, viszont ez nem terjedhet ki az ember minden mozzanatára. Az erkölcsi követelmények ezzel szemben a közlekedő ember minden tetteire vonatkoznak. Vagyis, annak iratlan szabályait legalább úgy illő ismerni és betartani, mint a közlekedés frott szabályát, a KRESZ-t.

A közlekedési erkölcs iratlan szabályai tulajdonképpen a közlekedőtől áldozatvállalást, udvariasságot, emberséget igényel. Sajnos, napjainkban még sokan vannak olyan járművezetők is, akik egyéni érdekeiket a többi közlekedő érdekei fölé helyezik. Mohón lesik a rést, melyen keresztül jogtalan elsőbbséget szerezhetnek. Vezetés közben kutatják a hatósági közegeket és ha nincs rendőr a közelben, azonnal megsértik a szabályokat. Nem mondható megnyugtató helyzetnek, ha a gépjárművezető csak a törvénytől való félelme miatt tartja be a szabályokat, sokkal jobb, ha színlárd meggyőződésévé vált a társadalmi követelmény és szabályszerűség előtt „működésbe” lép a lelkiismerete, amely megbízható öre lehet úgy a leírt, mint az iratlan törvényeknek.

Ha csupán e néhány csoportosítást vizsgáljuk, akkor is megállapíthatjuk, hogy a közlekedők társadalmi nem a legmegnyugtatóbb módon tagozódik. A közlekedéskultúra akkor emelkedik majd jelentősen, ha a közlekedők zöme az első csoportba tartozik.

KÖZLEKEDÉSI ERKÖLCS

A közútjaink forgatagában közlekedő emberek viselkedését, magatartását

T. S.

Névadó

a Szolgáltató Üzem szervezésében

A társadalmi jellegű névadó ünnepségek alig néhány év alatt szinte az egész országban elterjedtek. Egy ilyen meghitt névadó ünnepély zajlott le 1972. augusztus 24-én a Szolgáltató Üzem szakszervezeti bizottsága és a KISZ-csúcsvezetősége szervezésében.

Forró nyári délután van, s a Ságvári Endre Művelődési Házban egyre nagyobb lesz a zaj. Apró, kisgyermekes sírása, nevetése, gögicsélése tölti be a folyosót. Végignéznek a szülőknél. Valamennyien fiatalok, arcukon boldog mosoly, s különös várakozás látszik. Sokan közülük első gyermeküket tartják a kezükben. Nem mindennapi esemény készülődik. Számukra különösen nem az, hiszen gyermekük névadása következik. A szülők boldog örömeiben rész vesz a család valamennyi

tagja, barátok köre, szükebb és tágabb környezetük.

Kezdődik az ünnepség. Valami különös csend támad. Elhangzik egy szavaltat és egy kórusmű. Ezután feláll az anyakönyvvezető, s beszéde alatt — mintha csak megéreznék a kis apróságok, hogy hozzájuk intézi szavait, róluk beszél — fel-fel hangzó sírással válaszolnak. Mind ez az anyakönyvvezetőt nem zavarja, hiszen nem is lenne igazi névadó, ha nem hallatná hangjukat a kis ünnepeltek. A szülők és névadó szülők fogadalomtétele után, a gyermekek kisdobos nyakendőt kaptak, majd a szülők átvették a szakszervezet és a KISZ ajándékát.

Kilenc gyermek kapott nevet, kilenc kis élet indult el az „életre”.

Rónaky Magdolna

Továbbképzés Mohácson

A MÉV KISZ-bizottsága 1972. augusztus 21—26. között egyhetes továbbképzést tartott a vállalat vízitelepén. A hét első felében a termelési felelősök, második felében pedig a szervezőtitkárok vettek részt. A programban délelőttként előadások szerepeltek, amelyekből igen hasznos tapasztalatokat szerezhettek a résztvevők. A továbbképzés ideje alatt lehetőség nyílt arra is, hogy fiataljaink találkozhatnak vállalatunk gazdasági és politikai vezetőivel. A találkozón megvitattak néhány fontos kérdést, és igen meghitt, barátságos beszélgetés alakult ki. A

hétvégi program kötetlenebb, szórakoztatóbb jellegű volt. Szombaton délelőtt látogatást tettek a Mohácsi Selyemgyárban, ahol megismerkedtek a gyári dolgozók munkájával, gépekkel, KISZ-fiataljaik életével. Délután — együtt a Selyemgyár KISZ-eseivel — hajókiránduláson vettek részt.

Az egyhetes találkozót igen hasznosnak minősíthetjük, mivel a KISZ-vezetők közelebb kerülhettek egymáshoz, megismerkedhettek egymás munkájával, fontos tapasztalatokat gyűjthettek.

R. M.

Események képekben

Folytatja sikeres szereplését az NB I. B-ben az Ércbányász kézilabda csapata. Ércbányász—Miskolci Bányász mérkőzésen a hazaluk 24:21 arányban győztek.

Gyurák Katalin a női labdarúgó-mérkőzés hőse a levegőben

BANYÁSZNAPI ÜNNEPSÉG A SZÁLLÓN

A 22. bányásznap alkalmából a munkásszálló vezetősége ünnepi műsort rendezett a zsebszínpadon. A műsorban felléptek az irodalmi csoport tagjai bányásztemájú versekkel és a Pécsi Nemzeti Színház művészei, akik többségükben pályakezdő művészek. A hangulatos és színvonalas műsor közben üttörők virágescsokkakkal köszöntötték a bányászokat.

Kulturális hírek, események

A SZOT és a Művelődésügyi Minisztérium kiadói főigazgatósága az ünnepi könyvhét alkalmából kitüntette a legjobb üzem könyvterjesztőket. A Művelődésügyi Könyvtérjesztő Vállalat könyvbizományosa közül negyvenen részesültek elismerésben és jutalomban. Ezek között volt Gaál József vállalatunk könyvterjesztője is, aki eredményes munkájáért kapott jutalmat.

A III. sz. bányáuzemben át-szerkeztették a hangos híradó szerkeztését, üzemelését. A szakszervezeti tanács 20 000 forinttal járult hozzá az új stúdió és a hálózat felújításához. A napi két alkalommal üze-

melő híradót a dolgozók szívesen hallgatják.

A SÁGVÁRI ENDRÉ MŰVELŐDESI HÁZ PROGRAMJÁBÓL

Szeptember 19-én 16.30 órakor: Pécsi múzeumok megtekintése szakképzett idegterjesztővel. Autóbusz indul a Ságvártól 16.30 órakor, visszaérkezik 19 órakor. (Gyermekek, csak szülővel együtt vehetnek részt.)

Szeptember 23-án 10 órakor: Görög ellenállás és 19 éves évforduló ünnepélye.

Minden hétfőn és pénteken játékfilmvetítés. A Művelődési Ház szakköre és klubjai várják az új jelentkezőket:

Rádióstanfolyamok: elektrotechnika, rádióátvitel, eszperantó rádióstanfolyam, URH-tanfolyam, úttörők számára külön ifi-szakkörök.

Beiratkozás szeptember 1-től: Dolgozók Általános Iskolája. Orosz, német, angol, francia, eszperantó kezdő tanfolyamra. Zeneóvoda.

Ifjúsági tánc, szeptember 3-tól minden vasárnap délután 17-22 óráig. Zene: OPUS 5.

SZÁLLÓ HÍREI

Szeptember hónapban a MÉV munkásszállón fotó- és rádióstanfolyam indul. Jelentkezni lehet a szálló kultúrosánál.

Október hónapban megalakul a zenekedvelő fiatalok klubja. Minden, zenével foglalkozó és zenét szerető jelentkezőt szeretettel várjuk. Jelentkezés a szálló kultúrosánál.

Színházberletek rendelhetők a szálló kultúrosánál. Határidő: szeptember 30.

H. J.-né

A III-as üzem szakszervezeti bizottsága augusztus 27-én az üzem dolgozói részére egésznapos buszkiutalást szervezett a Gemenci Vadrezervátumba, melynek megtekintésén kívül szekszárdi városnézés is szerepelt a programban. A kiránduláson 50 fő vett részt.

HÍREK

A KISZ Baranya megyei Bizottsága az augusztus 17-i ülésén Sarkadi Nagy Barna elvtársat szeptember 1-i hatállyal a megyei KISZ Bizottság szervező titkárává választotta. Sarkadi Nagy Barna vállalatunk Kis-Kut. Üzemében dolgozott 1968 óta, mint vegyész-mérnök. Az ifjúsági mozgalomban tevékenyen vett részt, tagja volt a KISZ vállalati végrehajtó bizottságának is. Felelősségteljes megbízatásához sok sikert kívánunk.

Igazgatói utasítás készült az üzem munkavédelmi-örök tevékenységének szabályozására. Az utasítás szabályozza az órhálózat szervezetét, létszámát, a választás rendjét, a munkavédelmi-örök fontosabb feladatait, hatáskörét. A munkavédelmi-örök munkáját negyedévenként értékelni fogják és a legjobb munkát végzők anyagi elismerésben részesülnek.

A vállalati szakszervezeti bizottság az augusztus 25-i ülésén megtárgyalta a Kutató-Mélyfűrő Üzem szakszervezeti alapszervezetének termelési segítő tevékenységéről és az üzem anyagi ösztönzési bérrendszere hatékonyságának tapasztalatairól készült jelentést, valamint a szakszervezeti oktatás múlt évi tevékenységét és az 1972-73-as oktatási év feladatait.

Júliusban vállalatunk 102 dolgozó helyett vállalta át a lakáshasználatbavételi díj kifizetését 733 050 forint összegben. Anyagi támogatásban részesülnek vállalatunk családi házat építő dolgozói is. A lakástámogatási társadalmi bizottság javaslata alapján hat dolgozó részére 91 500 forint vissza nem térítendő anyagi támogatást hagyott jóvá a vállalat igazgatója. Ezen kívül egy dolgozó 10 000 forint hitelt kapott. A támogatásban részesített dolgozók szerződésben vállalják, hogy meghatározott ideig vállalatunknál maradnak.

A mohácsi vízitelep szeptember 17-én befejezi üzemelését. Az orfűi vikendtelep október 15-ig fogadja a vendégeket.

A 22. bányásznap alkalmából vállalatunknál 27,1 millió forint hűségjutalom került kifizetésre. A hűségjutalomban nem részesülő alkalmazottak 600 000 forint jutalomban részesültek.

A nehézipari miniszter, a BDSZ Elnökségének egyetértésével a Szakma kiváló brigádja kitüntetésben és a vele járó pénzjutalomban részesítette vállalatunk Ságvári Endre fejtési szocialista brigádját. A kitüntetéshez gratulálunk.

A III. Országos Ifjú Garda szemlén — amelyet Bodajkon rendeztek augusztusban — vállalatunktól 25 fiatal vett részt és kiváló minősítést értek el. Ifjúgardistáink a megyei versenyen elért első helyezésükkel érdemelték ki az országos szemlén való részvételét.

A Kísérleti-Kutató és Automatizálási Üzem perkolációs térképészete miatt igénybe vette a Szolgáltató Üzem MHSZ kispuska löterét és kispályás labdarúgó pályáját. Az üzem vezetősége a társadalmi szervekkel közösen intézkedést tett egy új kispuska löterét kialakítására. Jelenleg az engedélyeztetés folyamatban van. A kispályás labdarúgó-pályát pedig kijelölték, melyet a labdarúgók már birtokukba vettek.

A vállalatunknál jól bevált szkréperek íránt más vállalatok is érdeklődnek. Jelenleg a Mecseki Szénbányák Vasas bányáuzemében üzemel kölcsönadott szkrépereink. A bauxit bányák részére 6 szkrépert gyártunk és szó van a Mecseki Szénbányák részére történet gyártásról is. A szkréperek a rakodás- szállítás nehézfizikai munkáját könnyítik.

Augusztus 24-30. között egyhetes gyermeküdültetést szervezett vállalatunk szakszervezeti bizottsága. Az üdültetésben első sorban a nagycsaládok, és gyermeküket egyedül nevelő szülők gyermekei vettek részt, szám szerint kilencvenketten. Az üdültetést — amelynek igen gazdag kulturális és kirándulási programja volt — térítési díj fizetése nélkül biztosította a vállalat. Ugyanabban az időszakban 54 nyugdíjas is üdült. A nyugdíjas alapszervezet tagjai kedvezményt kaptak a térítési díj fizetésénél.

A dél-dunántúli árvíz mentési, illetve helyreállítási munkában vállalatunk KISZ-fiataljai is részt vállaltak. Drávaszabolcon 27 fő négy napig, Szentborbáson 8 fő két napig tevékenykedett, a Szolgáltató Üzem 20 fős brigádja pedig egy vasárnapon nyújtott segítséget a helyreállítási munkában.

Tűzvédelmi kiállítás '72 elnevezéssel szeptember 9-20. között kiállítást szerveztek Pécs, Dérnyé u. 9. sz. alatt. A hasznos tapasztalatokat nyújtó kiállítást naponta 8-19 óra között tekinthetik meg a látogatók. A belépés díjtalan.

A betervezett nyári szünet után ismét beindult a Ságvári Endre Művelődési Ház Soplaina fotoklub programjára. A vezetőség további lelkes és aktív munkát vár a tagságtól. Új tagok jelentkezése Géber Sándor titkárnál 6-272-es telefonszámon, a munkásszállón, vagy a hétfői klubnapokon 18 órától a Ságváriban.

MECSEKI ÉRCBANYÁSZ

A Mecseki Ércbányászati Váll. dolgozóinak lapja.

Felelős szerkesztő:

Tóth Béla

Szerkesztő:

Ragoncsa János

Szerkesztőség:

Munkásszálló A épület I. 3. (Pécs, III., Hajnóczy u. 35.)

Telefon: 13-664 Vállalati: 147

Kiadja:

a Baranya megyei Lapkiadó V.

Felelős kiadó:

Braun Károly

Telefon: 15-32, 15-33

Előfizethető

a szakszervezeti bizalmiakkal.

Előfizetési díj egy évre 12,- Ft

MEGJELENIK

KÉTHETENKÉNT

MÉV Nyomda

Felelős vez.: Dr. Hangos Lajos

Sport vagy kártyajáték?

Lengyelországban tömegsport, Svédországban egyetemi tantárgy, az egész világon rendkívül népszerű sportág. Az utóbbi évtizedben a Szovjetunióban és a népi demokratikus országokban is igen elterjedt a versenyrülés. A brüdzs — kártyajáték. A szó maga hivatást jelent, a két szembeálló játékos képezi a hivatást. A játék technikája két részből áll: licit és lejátszás. Francia kártyával játszik, tehát nagy a variációs lehetőség. Remek szórakozás, érdekes játék, mindenkinek tudom ajánlani!

Mihelyt azonban a lejátszott partikat titokban továbbítják és sok szász versenyző eredményét pontozzák ugyanabból a lapból, már szükség van észturnára, logikára, a kombinatív készség fejlesztésére, matematikára stb., hiszen mindenki a legjobb eredményt

szeretné elérni. A versenyrülés épp úgy nem látványos, mint a sakkozás. Mivel állami támogatást nem élvez, így propagandája sincs. Az egész világon körülbelül 40 millió versenyrüleszőről tudunk. A brüdzs-nagyhatalmak, Olaszország, USA, Franciaország, de Indonézia és Taiwan is kiváló képességű versenyrüleszőkkel rendelkezik. Dél-Amerikában a brazilok és argentinok számítanak jónak. A népi demokratikus országok közül Lengyelország dicsekedhet igen sok jó játékosal. Élénk a versenylelet. Országos bajnokságot, kupaversenyeket, nemzetek közötti találkozókat rendeznek. Ezenkívül tartják az Európa-bajnokságot és a világbajnokságot, a Bermuda Kupát. A brüdzs olimpia 4 évenként, az olimpia évében kerül megrendezésre.

Erdekességként emlitem,

hogy az olasz válogatott „Blue Team” (kék csapat) 10 éven keresztül nyerte a világbajnokságot. Két éve hagyta abba az aktív versenyzést, hogy teret engedjenek a fiataloknak. Ekkor Ira Corn dallasi milliomos, egy profi válogatott szervezte, akiket két éve edz egy elektronikus számítógép segítségével és a „Dallasi Aszok” meg is nyerték az utolsó világbajnokságot. Erre a hírre ismét „szóritóba lépett” a híres „Kék csapat”, hogy Olaszország, illetve Európa számára visszazserezzék a dicsőséget és a Bermuda Kupát.

Ma a versenyrülés már Magyarországon is igen népszerű. A férfi válogatott már 3 ízben vett részt az Európa-bajnokságon.

Ez a szellemi sport — sajnos — mostohagyermek Magyarországon. Az a versenyző,

aki lehetőséget akar magának teremteni a fejlődésre, a nagyobb versenyeken való részvételre — bizony alaposan be kell, hogy nyúljon a pénztárcájába. Az utlíkséget, nevezési díjat, a szállást, ellátást mindenki maga fedezi. És mi a helyzet vállalatunk belülről? Sok tehetséges versenyzőnk van. Föld alatt és külszínen egyaránt dolgoznak. A II., III. üzem, Kutató-Mélyfűrő, Központ, Orvosi rendelő felsorakoztathatnak néhány jó párt, vagy csapatot.

Es az utánpótlás? Az sajnos elég kevés. Véleményem szerint az új KISZ-klub keretében lehetőség lenne ennek a kollektív játéknak a megszerrettetésére és a tehetséges fiatalok versenyzőkké nevelésére.

BARI ISTVÁNNÉ